

Uradni list

Evropske unije

L 198

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 63

22. junij 2020

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2020/851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o spremembi Uredbe (ES) št. 862/2007 o statistiki Skupnosti o migracijah in mednarodni zaščiti ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 ⁽¹⁾ 13

SKLEPI

- ★ Sklep (EU) 2020/853 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o pooblastilu Nemčiji, da spremeni svoj dvostranski sporazum o cestnem prevozu s Švico, da se dovoli kabotaža pri opravljanju mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov v obmejnih regijah obeh držav 44
- ★ Sklep (EU) 2020/854 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o pooblastilu Italiji, da se pogaja in sklene sporazum s Švico, ki dovoljuje kabotažo pri opravljanju mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov v obmejnih regijah obeh držav 47

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2020/851 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 18. junija 2020

o spremembi Uredbe (ES) št. 862/2007 o statistiki Skupnosti o migracijah in mednarodni zaščiti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 338(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ vzpostavlja skupen in primerljiv pravni okvir za evropsko statistiko o migracijah in mednarodni zaščiti.
- (2) Da bi se odzvali na nove potrebe v Uniji po statistiki o migracijah in mednarodni zaščiti in ker se značilnosti migracij spreminjajo hitro, je treba vzpostaviti okvir, ki omogoča hiter odziv na spreminjajoče se potrebe glede statistike o migracijah in mednarodni zaščiti.
- (3) Da bi Uniji zagotovili podporo pri učinkovitem soočanju z izzivi, ki jih prinašajo migracije, in pri oblikovanju politik, ki temeljijo na človekovih pravicah, je treba podatke o migracijah in mednarodni zaščiti zbrati več kot samo enkrat na leto.
- (4) Statistika o migracijah in mednarodni zaščiti je ključna za preučevanje, oblikovanje in oceno zelo različnih politik, zlasti v zvezi z odzivi na prihod oseb, ki iščejo zaščito v Evropi, pri čemer je namen opredeliti najboljše politike in jih tudi uporabljati.
- (5) Statistika o migracijah in mednarodni zaščiti je bistvena, da se zagotovi pregled nad migracijskimi gibanji v Uniji in da se državam članicam omogoči, da bodo pravo Unije uporabljale pravilno ob upoštevanju temeljnih pravic, ki so določene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in v Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 20. marca 2020 (UL C 139, 28.4.2020, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2020 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistiki Skupnosti o migracijah in mednarodni zaščiti ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 311/76 o zbiranju statističnih podatkov o tujih delavcih (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

- (6) Za zagotovitev kakovosti, zlasti pa primerljivosti podatkov, ki jih zagotovijo države članice, ter za zagotovitev priprave zanesljivih pregledov na ravni Unije bi morali uporabljeni podatki temeljiti na istih konceptih in se nanašati na isti referenčni datum ali referenčno obdobje.
- (7) Zagotovljeni podatki o migracijah in mednarodni zaščiti bi morali biti usklajeni z ustrezno statistiko, zbrano na podlagi Uredbe (ES) št. 862/2007.
- (8) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa referenčni okvir za evropsko statistiko o migracijah in mednarodni zaščiti. Zlasti zahteva, da države članice spoštujejo načela strokovne neodvisnosti, nepristranskosti, objektivnosti, zanesljivosti, statistične zaupnosti in stroškovne učinkovitosti ter merila kakovosti, ki so določena v njej.
- (9) Poročila o kakovosti so bistvena, da se oceni in izboljša kakovost evropske statistike ter da se o tej kakovosti poroča. Odbor za evropski statistični sistem je v skladu z določbami o kakovostni statistiki iz Uredbe (ES) št. 223/2009 potrdil standard evropskega statističnega sistema (ESS) za strukturo poročil o kakovosti. Ta standard ESS bi moral prispevati k harmonizaciji poročanja o kakovosti na podlagi Uredbe (ES) št. 862/2007.
- (10) Da bi izboljšali učinkovitost priprave statistike, imajo nacionalni statistični organi pravico, da takoj in brezplačno dostopajo do vseh administrativnih evidenc v njihovih zadevnih sistemih javne uprave in da jih uporabljajo ter da povezujejo te administrativne evidence s statistiko, kolikor je to potrebno za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike v skladu z določbami glede dostopa do administrativnih evidenc iz člena 17a Uredbe (ES) št. 223/2009 ter njihovo uporabo in povezovanje.
- (11) Pri razvoju, pripravi in izkazovanju evropske statistike bi morali nacionalni in evropski statistični organi ter po potrebi drugi ustrezni organi upoštevati načela iz Kodeksa ravnanja evropske statistike, kakor ga je Odbor za evropski statistični sistem pregledal in posodobil 16. novembra 2017.
- (12) Pilotne študije bi morale upoštevati dodano vrednost Unije, določiti pogoje za uvedbo novega zbiranja podatkov v okviru področja uporabe Uredbe (ES) št. 862/2007, oceniti izvedljivost in kakovost statistike, vključno z njeno primerljivostjo med državami, ter stroške s tem povezanega zbiranja podatkov. Preden bi se Komisija (Eurostat) lotila posamezne pilotne študije, bi morala preučiti ustrezne administrativne vire na ravni Unije in preveriti, ali bi ti viri lahko bili podlaga za zahtevano statistiko. Prednostno bi bilo treba preučiti, koliko je bilo prošelj za prvo dovoljenje za prebivanje in koliko takšnih prošelj je bilo zavrženih. Komisija (Eurostat) bi morala v tesnem sodelovanju z državami članicami rezultate teh pilotnih študij oceniti in rezultate tudi objaviti. O tem, ali naj se v državah članicah uvede novo zbiranje podatkov, bi morala razmisliti le v primeru, da bi bila ocena rezultatov pilotnih študij pozitivna. Posvetovati bi se morala tudi z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, in sicer pod pogoji za zakonodajno posvetovanje iz Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (13) Pomembno je optimizirati uporabo obstoječih informacij in že zbranih podatkov v okviru področja uporabe Uredbe (ES) št. 862/2007. V ta namen bi bilo treba preučiti obstoječe vire podatkov na ravni Unije in na nacionalni ravni ter načine, da se izkoristi okvire za interoperabilnost, vzpostavljene z uredbama (EU) 2019/817 ⁽⁵⁾ in (EU) 2019/818 ⁽⁶⁾

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ (UL L 135, 22.5.2019, str. 27).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja, azila ter migracij in spremembi uredb (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 ter (EU) 2019/816 (UL L 135, 22.5.2019, str. 85).

Evropskega parlamenta in Sveta, da se oceni, ali bi jih bilo mogoče uporabiti za uradno statistiko. Ta ocena bi morala vključevati tudi izvajanje koncepta interoperabilnosti na ravni Unije, da bi več organizacijam omogočili, da iste podatke uporabijo v skladu s svojimi potrebami in dovoljenji.

- (14) Komisija (Eurostat) bi morala v okviru področja uporabe Uredbe (ES) št. 862/2007 skušati zagotoviti usklajevanje zbiranja podatkov, ki bi ga uporabljale ustrezne agencije Unije, in bi morala v ta namen s temi agencijami v okviru njihove pristojnosti skleniti sporazume o sodelovanju.
- (15) Za dosego cilja Uredbe (ES) št. 862/2007 bi bilo treba dodeliti dovolj finančnih sredstev za zbiranje, analizo in izkazovanje visokokakovostne evropske in nacionalne statistike o migracijah in mednarodni zaščiti.
- (16) Kadar bi moral nacionalni statistični sistem države članice zaradi izvajanja Uredbe (ES) št. 862/2007 oblikovati in uporabljati nove metodologije in novo zbiranje podatkov za statistiko v skladu z navedeno uredbo, vključno s sodelovanjem te države članice pri pilotnih študijah ter nadgradnjo virov podatkov in informacijskih sistemov, bi bilo treba tej državi članici zagotoviti finančni prispevek Unije v obliki nepovratnih sredstev v skladu z Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾.
- (17) Ta uredba spoštuje pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, do varstva osebnih podatkov in do nediskriminacije, kakor je določeno v Listini. Za obdelavo osebnih podatkov, ki jih zajema Uredba (ES) št. 862/2007, se uporabljata Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ ter Uredba (EU) 2018/1725.
- (18) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 862/2007, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo praktične ureditve za poročila o kakovosti in njihovo vsebino; določitvijo ustrezne oblike za sporočanje podatkov; določitvijo razčlenjevanja; ter na podlagi ocene rezultatov pilotnih študij določitvijo novega zbiranja in razčlenjevanja podatkov. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾.
- (19) Kadar bi bile zaradi izvajanja Uredbe (ES) št. 862/2007 potrebne obsežnejše prilagoditve v nacionalnem statističnem sistemu države članice, bi morali Komisiji v ustrezno utemeljenih primerih in za omejeno obdobje omogočiti, da z izvedbenimi akti zadevni državi članici odobri odstopanje. Do teh obsežnejših prilagodbitev bi lahko prišlo zlasti zato, ker je treba izboljšati pravočasnost, prilagoditi zasnovo metod zbiranja podatkov, vključno z dostopom do administrativnih virov, ali oblikovati nova orodja za pripravo podatkov.
- (20) Uredbo (ES) št. 862/2007 je treba ocenjevati v rednih časovnih presledkih, da se zagotovi učinkovito spremljanje njene uporabe. Komisija bi morala za namene predložitve poročil Evropskemu parlamentu in Svetu natančno oceniti statistiko, zbrano v skladu z navedeno uredbo, in njeno kakovost, pa tudi, ali so ti podatki pravočasno sporočeni. Komisija (Eurostat) bi se morala tesno posvetovati z vsemi akterji, vključenimi v zbiranje podatkov o migracijah in mednarodni zaščiti, in z glavnimi uporabniki te statistike.

⁽⁷⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (21) Ker cilja te uredbe, in sicer pregledati in dopolniti obstoječa skupna pravila o zbiranju in urejanju evropske statistike o migracijah in mednarodni zaščiti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi harmonizacije in primerljivosti lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (22) Uredbo (ES) št. 862/2007 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (23) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾.
- (24) Opravljeno je bilo posvetovanje z Odborom za evropski statistični sistem –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (ES) št. 862/2007

Uredba (ES) št. 862/2007 se spremeni:

- (1) v členu 1 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) upravnih in sodnih postopkih in procesih v državah članicah, ki se nanašajo na priseljevanje, izdajo dovoljenj za prebivanje, državljanstvo, azil in druge oblike mednarodne zaščite, nezakoniti vstop v državo in bivanje v njej ter vračanje.“;

- (2) člen 2 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se spremeni:

- (i) točke (j) do (m) se nadomestijo z naslednjim:

„(j) ‚prošnja za mednarodno zaščito‘ pomeni prošnjo za mednarodno zaščito, kakor je opredeljena v točki (h) člena 2 Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine zagotovljene zaščite (*);

(k) ‚status begunca‘ pomeni status begunca, kakor je opredeljen v točki (e) člena 2 Direktive 2011/95/EU;

(l) ‚status subsidiarne zaščite‘ pomeni status subsidiarne zaščite, kakor je opredeljen v točki (g) člena 2 Direktive 2011/95/EU;

(m) ‚družinski člani‘ pomeni družinske člane, kakor so opredeljeni v točki (g) člena 2 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (**);

(*) UL L 337, 20.12.2011. str. 9.

(**) UL L 180, 29.6.2013, str. 31.“;

- (ii) točke (o) do (q) se nadomestijo z naslednjim:

„(o) ‚mladoletnik brez spremstva‘ pomeni mladoletnika brez spremstva, kakor je opredeljen v točki (1) člena 2 Direktive 2011/95/EU;

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (p) „zunanje meje“ pomeni zunanje meje, kakor so opredeljene v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (*);
- (q) „državljeni tretjih držav, ki jim je bil vstop zavrnen“ pomeni državljane tretjih držav, ki jim je bil na zunanji meji zavrnen vstop, ker ne izpolnjujejo vseh pogojev vstopa iz člena 6(1) Uredbe (EU) 2016/399 in ne spadajo v nobeno kategorijo oseb iz člena 6(5) navedene uredbe;

(*) UL L 77, 23.3.2016, str. 1.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(3) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) prvega pododstavka se nadomesti z naslednjim:

„(c) prošnji za mednarodno zaščito, ki so bile v referenčnem obdobju umaknjene, razčlenjeno glede na izrecni in implicitni umik iz členov 27 in 28 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).“;

(ii) v prvem pododstavku se dodajo naslednje točke:

„(d) oseb, ki so v referenčnem obdobju predložile prošnjo za mednarodno zaščito ali so bile v takšno prošnjo vključene kot družinski član, pri čemer so prošnjo za mednarodno zaščito predložile prvič;

(e) oseb, ki so v referenčnem obdobju predložile prošnjo za mednarodno zaščito ali so bile v takšno prošnjo vključene kot družinski član, pri čemer je bila njihova prošnja obravnavana po pospešenem postopku iz člena 31(8) Direktive 2013/32/EU;

(f) oseb, ki so v referenčnem obdobju vložile naknadno prošnjo za mednarodno zaščito iz člena 40 Direktive 2013/32/EU ali so bile v takšno prošnjo vključene kot družinski član;

(g) oseb, ki so ob koncu referenčnega obdobja že predložile prošnjo za mednarodno zaščito ali so bile v takšno prošnjo vključene kot družinski član in ki so tedaj v skladu s členom 17 Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*) že imele tudi koristi od materialnih pogojev za sprejem, ki prosilcem omogočajo ustrezen življenjski standard;

(*) Direktiva 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L 180, 29.6.2013, str. 96).“;

(iii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Statistika iz točk (a) do (f) je razčlenjena po starosti in spolu, po državljanstvu zadevnih oseb in po mladoletnikih brez spremstva. Statistika se nanaša na referenčna obdobja enega koledarskega meseca in se posreduje Komisiji (Eurostatu) v dveh mesecih od konca referenčnega meseca. Prvi referenčni mesec je januar 2021.

Statistika iz točke (g) se nanaša na referenčna obdobja enega koledarskega leta in se posreduje Komisiji (Eurostatu) v šestih mesecih od konca referenčnega leta. Prvo referenčno leto je leto 2021.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točki (b) in (c) prvega pododstavka se nadomestita z naslednjim:

„(b) oseb, ki jih zajemajo odločbe prve stopnje, ki dodeljujejo, preklicujejo, odpravljajo ali zavračajo podaljšanje statusa begunca, ki jih v referenčnem obdobju sprejmejo upravni ali sodni organi;

(c) oseb, ki jih zajemajo odločbe prve stopnje, ki dodeljujejo, preklicujejo, odpravljajo ali zavračajo podaljšanje statusa subsidiarne zaščite, ki jih v referenčnem obdobju sprejmejo upravni ali sodni organi;“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ta statistika je razčlenjena po starosti in spolu, po državljanstvu zadevnih oseb in po mladoletnikih brez spremstva. Nanaša se na referenčna obdobja treh koledarskih mesecev in se posreduje Komisiji (Eurostatu) v dveh mesecih od konca referenčnega obdobja. Prvo referenčno obdobje je od januarja do marca 2021.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točki (c) in (d) prvega pododstavka se nadomestita z naslednjim:

„(c) oseb, ki jih zajemajo končne odločbe, ki dodeljujejo, preklicujejo, odpravljajo ali zavračajo podaljšanje statusa begunca, ki jih v referenčnem obdobju sprejmejo upravni ali sodni organi;

(d) oseb, ki jih zajemajo končne odločbe, ki dodeljujejo, preklicujejo, odpravljajo ali zavračajo podaljšanje statusa subsidiarne zaščite, ki jih v referenčnem obdobju sprejmejo upravni ali sodni organi;“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ta statistika je razčlenjena po starosti in spolu, po državljanstvu zadevnih oseb in, razen za točko (a), po mladoletnikih brez spremstva. Poleg tega je statistika iz točke (g) razčlenjena po državi prebivališča in vrsti odločbe o azilu.

Statistika iz prvega pododstavka se nanaša na referenčna obdobja enega koledarskega leta in se posreduje Komisiji (Eurostatu) v treh mesecih od konca referenčnega leta. Prvo referenčno leto je leto 2021.“;

(d) odstavek 4 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se dodajo naslednje točke:

„(f) število prošelj za ponovno obravnavanje za ponovni sprejem ali sprejem prosilcev za azil;

(g) določbe, na katerih temeljijo prošnje iz točke (f);

(h) odločbe, sprejete kot odgovor na prošnje iz točke (f);

(i) število predaj, do katerih so privedle odločbe iz točke (h).“;

(ii) zadnji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ta statistika je razčlenjena po spolu ter po mladoletnikih s spremstvom in brez spremstva. Nanaša se na referenčna obdobja enega koledarskega leta in se posreduje Komisiji (Eurostatu) v treh mesecih od konca referenčnega leta. Prvo referenčno leto je leto 2021.“;

(4) v členu 5 se odstavek 1 spremeni:

(a) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Statistika iz točke (a) je razčlenjena v skladu s členom 14(5) Uredbe (EU) 2016/399.“;

(b) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Statistika iz točke (b) je razčlenjena po starosti in spolu, po državljanstvu zadevnih oseb, po razlogih za njihovo prijetje in kraju prijetja.“;

(5) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice posreduje Komisiji (Eurostatu) statistiko o številu:

(a) dovoljenj za prebivanje, izdanih državljanom tretjih držav, razčlenjenih na:

- (i) dovoljenja, izdana v referenčnem obdobju, pri čemer se je dovoljenje za prebivanje dodelilo državljanu tretje države prvič, razčlenjena po državljanstvu, razlogu za izdajo dovoljenja, trajanju veljavnosti dovoljenja ter po starosti in spolu;
- (ii) dovoljenja, izdana v referenčnem obdobju, pri čemer je državljan tretje države spremenil status priseljenca ali razlog za prebivanje, razčlenjena po državljanstvu, razlogu za izdajo dovoljenja, trajanju veljavnosti dovoljenja ter po starosti in spolu;
- (iii) dovoljenja, veljavna ob koncu referenčnega obdobja (število dovoljenj, ki so bila izdana, niso bila umaknjena in niso potekla), razčlenjena po državljanstvu, razlogu za izdajo dovoljenja, trajanju veljavnosti dovoljenja ter po starosti in spolu;

(b) rezidentov za daljši čas ob koncu referenčnega obdobja, razčlenjenih po državljanstvu, vrsti statusa rezidenta za daljši čas ter starosti in spolu;

(c) državljanov tretjih držav, ki so v referenčnem letu pridobili dovoljenje za prebivanje za daljši čas, razčlenjenih po starosti in spolu.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Statistika iz odstavka 1 se nanaša na referenčna obdobja enega koledarskega leta in se posreduje Komisiji (Eurostatu) v šestih mesecih od konca referenčnega leta. Prvo referenčno leto je leto 2021.“;

(6) člen 7 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) številom državljanov tretjih držav, ki so dejansko zapustili ozemlje države članice zaradi upravne ali sodne odločbe ali akta iz točke (a), razčlenjenih po državljanstvu vrnjenih oseb, vrsti vračanja in prejete pomoči ter ciljni državi.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Statistika iz odstavka 1 se razčleni po starosti in spolu zadevne osebe ter po mladoletnikih brez spremstva. Nanaša se na referenčna obdobja treh koledarskih mesecev in se posreduje Komisiji (Eurostatu) v dveh mesecih od konca referenčnega obdobja. Prvo referenčno obdobje je od januarja do marca 2021.“;

(7) člen 8 se črta;

(8) člen 9 se spremeni:

(a) vstavijo se naslednji odstavki:

„1a. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev kakovosti podatkov in metapodatkov, posredovanih v skladu s to uredbo.

1b. Merila kakovosti, navedena v členu 12(1) Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (*), se uporabljajo za namene te uredbe.

(*) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).“;

(b) odstavki 2 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Države članice Komisiji (Eurostatu) v obliki poročil o kakovosti poročajo o uporabljenih virih podatkov, razlogih za izbiro teh virov, vplivih izbranih virov podatkov na kakovost statistike, tehničnih in organizacijskih ukrepih, ki so bili uporabljeni za zagotovitev varstva osebnih podatkov, in uporabljenih metodah ocenjevanja ter obveščajo Komisijo (Eurostat) o kakršnih koli spremembah v zvezi z njimi.

3. Države članice Komisiji (Eurostatu) na zahtevo posredujejo dodatno pojasnilo, potrebno za oceno kakovosti statističnih informacij.

4. Države članice Komisijo (Eurostat) brez odlašanja obvestijo o kakršnih koli revizijah ali popravkih statistike, posredovane na podlagi te uredbe, o kakršnih koli spremembah uporabljenih metod in virov podatkov ter o kakršnih koli pomembnih informacijah ali spremembah v zvezi z izvajanjem te uredbe, ki bi lahko vplivale na kakovost posredovanih podatkov.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte:

(a) s katerimi določi praktično ureditev poročil o kakovosti iz odstavka 2 tega člena in njihovo vsebino;

(b) ukrepih v zvezi z opredelitvijo ustreznih oblik za sporočanje podatkov v skladu s to uredbo.

Akti iz točke (a) državam članicam ne nalagajo znatnih dodatnih bremen ali stroškov.

Izvedbeni akti iz tega odstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).“;

(9) vstavita se naslednja člena:

„Člen 9a

Pilotne študije

1. Komisija (Eurostat) v skladu s cilji te uredbe vzpostavi pilotne študije, ki jih države članice izvajajo prostovoljno, za prekus izvedljivosti novega zbiranja ali razčlenjevanja podatkov v okviru področja uporabe te uredbe, vključno z razpoložljivostjo ustreznih virov podatkov in metod priprave, kakovostjo in primerljivostjo statistike ter s tem povezanimi stroški in bremenom. Države članice skupaj s Komisijo (Eurostatom) zagotovijo reprezentativnost teh pilotnih študij na ravni Unije.

2. Komisija (Eurostat) pred začetkom vsake pilotne študije oceni, ali lahko nova statistika temelji na informacijah, ki so na voljo v ustreznih administrativnih virih na ravni Unije, da bi se, kjer je to mogoče, uskladili koncepti, ki se uporabijo, in da bi se čim bolj zmanjšala dodatna bremena za nacionalne statistične urade in druge nacionalne organe ter povečala uporaba obstoječih podatkov v skladu s členom 17a Uredbe (ES) št. 223/2009. Komisija (Eurostat) upošteva tudi breme, ki ga ustvarijo druge pilotne študije, ki se izvajajo, da bi omejili število sočasnih pilotnih študij v istem obdobju.

3. Pilotne študije iz tega člena se nanašajo na naslednje zadeve:

(a) za statistiko, zahtevano na podlagi člena 4, kot celoto, razčlenjevanje po mesecu oddaje prošnje za mednarodno zaščito;

(b) za statistiko, zahtevano na podlagi člena 4(1):

(i) število oseb, ki so vložile prošnjo za mednarodno zaščito ali so bile vključene v takšno prošnjo kot družinski član ter, ki:

— so bile izvzete iz pospešenega postopka ali postopka na meji ali so bile njihove prošnje za mednarodno zaščito obravnavane v takem postopku na meji,

— niso bile registrirane v sistemu Eurodac,

— so predložile dokazila, ki bi lahko bila v pomoč pri ugotavljanju njihove identitete,

- so bile pridržane, pri čemer so podatki razčlenjeni glede na trajanje pridržanja in razloge zanj, ali je bila zanje izdana upravna ali sodna odločba ali akt, s katerim je bilo odrejeno njihovo pridržanje ali alternativa pridržanju, pri čemer so podatki razčlenjeni glede na vrsto alternative in mesec, ko je bila ta odločba ali akt izdan,
 - so koristile brezplačno pravno pomoč,
 - so koristile materialne pogoje za sprejem, kakor so določeni v točki (g) člena 4(1), pri čemer so podatki razčlenjeni po starosti, spolu, državljanstvu in mladoletnikih brez spremstva, z možnostjo, da se ta statistika nanaša na enomesečna referenčna obdobja,
 - so bili mladoletniki brez spremstva, za katere je bil imenovan zastopnik, mladoletniki brez spremstva, katerim je bil odobren dostop do izobraževalnega sistema, oziroma mladoletniki brez spremstva, ki so bili vključeni v skladu s členom 31(3) Direktive 2011/95/EU,
 - se je zanje izvedla ocena starosti, vključno z rezultati takšnih ocen;
- (ii) povprečno število mladoletnikov brez spremstva, ki oddajo prošnjo za mednarodno zaščito, na zastopnika;
- (c) za statistiko, zahtevano na podlagi člena 4(2) in (3):
- (i) za osebe, zajete s točko (a) člena 4(2) ali točko (b) člena 4(3), razčlenjevanje na odločbe, s katerimi se prošnje za mednarodno zaščito zavračajo:
 - kot nedopustne, glede na razlog za nedopustnost,
 - kot neutemeljene,
 - kot očitno neutemeljene v rednem postopku, glede na razlog za zavrnitev,
 - kot očitno neutemeljene v pospešenem postopku, glede na razlog za zavrnitev in pospešitev;
 - ker je prosilec upravičen do notranje zaščite v državi izvora;
 - (ii) za osebe, zajete s točkama (b) in (c) člena 4(2) in točkama (c) in (d) člena 4(3), razčlenjevanje na odločbe o prenehanju statusa ali izključitvi, nadalje razčlenjene glede na razloge za prenehanje statusa ali izključitev;
 - (iii) za število oseb v zvezi s katerimi so bile odločbe izdane po osebnem razgovoru;
 - (iv) za število oseb v zvezi s katerimi so bile sprejete prvostopenjske ali končne odločbe, s katerimi se omejujejo ali ukinjajo materialni pogoji za sprejem;
- (d) za statistiko, zahtevano na podlagi člena 4(3), trajanje pritožbenega postopka;
- (e) za statistiko, zahtevano na podlagi člena 4(4), razčlenjevanje po starosti in državljanstvu;
- (f) za statistiko, zahtevano na podlagi člena 6, število:
- (i) prošenj in zavrnjenih prošenj za prvo dovoljenje za prebivanje, za katera v referenčnem obdobju zaprosijo državljani tretjih držav, pri čemer so ti podatki razčlenjeni po državljanstvu, razlogu za vložitev prošnje, starosti in spolu;
 - (ii) zavrnjenih prošenj za dovoljenje za prebivanje, pri čemer je državljan tretje države spremenil status priseljenca ali razlog za prebivanje;
 - (iii) dovoljenj za prebivanje, izdanih iz družinskih razlogov, razčlenjenih po razlogu za izdajo dovoljenja in statusu združevalca družine v primeru državljana tretje države;

(g) za statistiko, zahtevano na podlagi člena 7 in razčlenjeno po:

- (i) razlogih za odločbe ali akte iz točke (a) odstavka 1 navedenega člena;
- (ii) številu oseb iz točke (a) odstavka 1 navedenega člena, za katere je veljala prepoved vstopa;
- (iii) številu oseb v postopkih vračanja, za katere velja administrativna ali sodna odločba ali akt, ki nalaga njihovo pridržanje, nadalje razčlenjenih po trajanju pridržanja, ali alternativni pridržanja, razčlenjeno po vrsti alternative pridržanju in po mesecu, ko je bila taka odločba izdana oziroma, ko je bil izdan tak akt;
- (iv) številu vrnjenih oseb, nadalje razčlenjenih po ciljni državi in vrsti odločbe ali akta:
 - v skladu s formalnim sporazumom Unije o ponovnem sprejemu,
 - v skladu z neformalnim sporazumom Unije o ponovnem sprejemu,
 - v skladu z nacionalnim sporazumom o ponovnem sprejemu.

4. Komisija (Eurostat) v tesnem sodelovanju z državami članicami rezultate pilotnih študij oceni in jih objavi. Ocena vključuje oceno dodane vrednosti novega zbiranja podatkov v okviru pilotnih študij na ravni Unije in analizo stroškovne učinkovitosti, vključno z oceno obremenitve dajalcev podatkov in stroškov priprave v skladu s členom 14 (3) Uredbe (ES) št. 223/2009.

5. Glede na pozitivno oceno rezultatov pilotnih študij lahko Komisija sprejme izvedbene akte v zvezi z zadevami iz odstavka 3. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

6. Za lažje izvajanje pilotnih študij iz tega člena Komisija (Eurostat) državam članicam, ki izvajajo te pilotne študije, v skladu s členom 9b zagotovi ustrezno financiranje.

7. Komisija (Eurostat) do 13. julija 2022 in nato vsaki dve leti poroča o splošnem napredku v zvezi z zadevami iz odstavka 3. Poročilo se objavi.

Člen 9b

Financiranje

1. Za izvajanje te uredbe se finančni prispevki iz splošnega proračuna Unije zagotovijo nacionalnim statističnim uradom in drugim ustreznim nacionalnim organom iz člena 5(2) Uredbe (ES) št. 223/2009, in sicer za:

- (a) razvoj novih metodologij za statistiko na podlagi te uredbe, vključno s sodelovanjem držav članic v pilotnih študijah iz člena 9a;
- (b) razvoj ali izvajanje novega zbiranja in razčlenjevanja podatkov v okviru področja uporabe te uredbe, vključno z nadgradnjo virov podatkov in informacijskih sistemov, za obdobje do petih let.

2. Finančni prispevki Unije iz odstavka 1 tega člena se zagotovijo v skladu z Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).“;

- (10) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Izvedbeni akti za določitev razčlenitev

Komisiji se dodelijo pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov za določitev razčlenitev v skladu s členi 4 do 7. Komisija pri sprejemanju takšnih izvedbenih aktov utemelji potrebo po zadevnih razčlenitvah za namene razvoja in spremljanja politik Unije na področju migracij in azila ter zagotovi, da ti izvedbeni akti državam članicam ne nalagajo znatnih dodatnih stroškov ali bremen.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2) najpozneje 18 mesecev pred koncem referenčnega obdobja, kadar se podatki nanašajo na koledarsko leto, in šest mesecev pred koncem referenčnega obdobja, kadar se podatki nanašajo na obdobje, krajše od enega leta.“;

- (11) člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za evropski statistični sistem, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 223/2009. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

- (12) vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Odstopanja

1. Kadar bi uporaba te uredbe ali izvedbenih aktov, sprejetih na njeni podlagi, v nacionalnem statističnem sistemu države članice zahtevala obsežnejše prilagoditve, lahko Komisija z izvedbenimi akti odobri odstopanje za obdobje, ki ga zahteva zadevna država članica, če to obdobje ni daljše od treh let. Pri tem Komisija zagotovi primerljivost podatkov držav članic in pravočasen izračun zahtevanih reprezentativnih in zanesljivih evropskih agregatov ter upošteva obremenitev držav članic in dajalcev podatkov.
2. Kadar je odstopanje na podlagi odstavka 1 ob izteku obdobja, za katerega je bilo odobreno, še vedno upravičeno, lahko Komisija z izvedbenimi akti odobri odstopanje za dodatno obdobje, ki ga zahteva zadevna država članica, če to obdobje ne presega dveh let.
3. Država članica za namene odstavkov 1 in 2 Komisiji predloži ustrezno utemeljeno zahtevo do 13. oktobra 2020 ali v treh mesecih od datuma začetka veljavnosti zadevnega izvedbenega akta ali šest mesecev pred koncem obdobja, za katero je bilo odobreno trenutno odstopanje, kakor je ustrezno.
4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).“

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točka 3(a) in (b) ter točka 6 člena 14 se uporabljata od 1. marca 2021.

Točka 3(c) in (d) ter točka 5 člena 14 se uporabljata od 1. julija 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. junija 2020

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednica
N. BRNJAC

UREDBA (EU) 2020/852 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 18. junija 2020****o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji je vzpostavitev notranjega trga, ki si prizadeva za trajnostni razvoj Evrope, ki med drugim temelji na uravnoteženi gospodarski rasti ter visoki ravni varstva in izboljšanju kakovosti okolja.
- (2) Generalna skupščina ZN je 25. septembra 2015 sprejela nov globalni okvir za trajnostni razvoj: agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: Agenda 2030). Jedro Agende 2030 so cilji trajnostnega razvoja, zajema pa tri trajnostne dimenzije: gospodarsko, socialno in okoljsko. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope povezuje cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da bodo v vseh ukrepih in pobudah politike Unije, tako znotraj Unije kot na svetovni ravni, že od samega začetka naprej upoštevani cilji trajnostnega razvoja. V svojih sklepih z dne 20. junija 2017 je Svet potrdil, da so Unija in njene države članice zavezane celovitemu, doslednemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030, v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki. Komisija je 11. decembra 2019 objavila svoje sporočilo o „evropskem zelenem dogovoru“.
- (3) Pariški sporazum, sprejet na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), je Unija odobrila 5. oktobra 2016 ⁽³⁾. Cilj člena 2(1)(c) Pariškega sporazuma je okrepitev odziva na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se bodo finančni tokovi ujemali z usmerjenostjo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in k razvoju, odpornemu na podnebne spremembe. V zvezi s tem je Evropski svet 12. decembra 2019 sprejel sklepe o podnebnih spremembah. V tej luči je ta uredba ključen korak k cilju doseganja podnebno nevtralne Unije do leta 2050.
- (4) Trajnostnost in prehod v varno podnebno nevtralno in na podnebne spremembe odporno krožno gospodarstvo, ki bolje gospodari z viri, sta bistvena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Trajnostnost je že dolgo v središču projekta Unije, njene socialne in okoljske razsežnosti pa so odražene v Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU).

⁽¹⁾ UL C 62, 15.2.2019, str. 103.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 15. aprila 2020 (UL C 184, 3.6.2020, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2020 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

- (5) Komisija je decembra 2016 pooblastila strokovno skupino na visoki ravni, da oblikuje vsesplošno in celovito strategijo Unije za trajnostno financiranje. Poročilo strokovne skupine na visoki ravni, ki je bilo objavljeno 31. januarja 2018, poziva k vzpostavitvi tehnično stabilnega sistema klasifikacije na ravni Unije, da se pojasni, katere dejavnosti se štejejo za „zelene“ ali „trajnostne“, najprej v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb.
- (6) Komisija je v svojem sporočilu z dne 8. marca 2018 objavila svoj akcijski načrt o financiranju trajnostne rasti, v katerem je začela ambiciozno in celovito strategijo za trajnostno financiranje. Eden od ciljev tega akcijskega načrta je, da se kapitalski tokovi preusmerijo k trajnostnim naložbam, da bi se dosegla trajnostna in vključujoča rast. Vzpostavitev enotnega sistema klasifikacije trajnostnih dejavnosti je najpomembnejši in najnujnejši ukrep, predviden v akcijskem načrtu. V akcijskem načrtu je potrjeno, da mora premik kapitalskih tokov k bolj trajnostnim dejavnostim temeljiti na skupnem celostnem razumevanju okoljske trajnostnosti dejavnosti in naložb. Za začetek bi jasne smernice o dejavnostih, za katere se šteje, da prispevajo k okoljskim ciljem, pripomogle k obveščanju vlagateljev o naložbah, s katerimi se financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti. Dodatne smernice o dejavnostih, ki prispevajo k drugim trajnostnim ciljem, vključno s socialnimi cilji, se lahko pripravijo pozneje.
- (7) Glede na sistemsko naravo svetovnih okoljskih izzivov je potreben sistemski in v prihodnost usmerjen pristop k okoljski trajnostnosti, ki obravnava naraščajoče negativne trende, kot so podnebne spremembe, izguba biotske raznovrstnosti, globalna prekomerna poraba virov, pomanjkanje hrane, tanjšanje ozonskega plašča, zakisljevanje oceanov, poslabšanje sistema sladkih voda in sprememba zemljiškega sistema, kot tudi pojav novih groženj, kot so nevarne kemikalije in njihovi kombinirani učinki.
- (8) Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) poziva k povečanju zasebnega financiranja odhodkov, povezanih z okoljem in podnebjem, zlasti z uvajanjem spodbud in metodologij za družbe, da bi merile okoljske stroške njihovega poslovanja in dobiček iz uporabe okoljskih storitev.
- (9) Za doseganje ciljev trajnostnega razvoja v Uniji je treba kapitalске tokove usmeriti v trajnostne naložbe. Pomembno je, da se za doseganje teh ciljev v celoti izkoristi potencial notranjega trga. V tem okviru je ključnega pomena, da se na notranjem trgu odstranijo ovire za učinkovit pretok kapitala v trajnostne naložbe in da se prepreči nastanek novih ovir.
- (10) Zaradi obsega izziva in stroškov, povezanih z neukrepanjem ali zapoznelim ukrepanjem, bi bilo treba finančni sistem postopoma prilagoditi, da bi podpiral trajnostno delovanje gospodarstva. Zato mora trajnostno financiranje postati običajna praksa in je treba upoštevati trajnostni vpliv finančnih produktov in storitev.
- (11) Dajanje na voljo finančnih produktov, s katerimi se uresničujejo okoljsko trajnostni cilji, je učinkovit način za usmerjanje zasebnih naložb v trajnostne dejavnosti. Cilji zahtev za trženje finančnih produktov ali podjetniških obveznic kot okoljsko trajnostnih naložb, tudi tistih zahtev držav članic in Unije, ki udeležencem in izdajateljem na finančnem trgu omogočajo, da uporabljajo nacionalne oznake, so izboljšati zaupanje vlagateljev in ozaveščenost o vplivu teh finančnih produktov ali podjetniških obveznic na okolje, zagotoviti prepoznavnost in obravnavati pomisleke glede lažnega zelenega oglaševanja (*greenwashing*). V okviru te uredbe se lažno zeleno oglaševanje nanaša na prakso pridobivanja nepoštenih konkurenčnih prednosti s trženjem finančnega produkta kot okolju prijaznega, čeprav v resnici niso izpolnjeni osnovni okoljski standardi. Trenutno ima le nekaj držav članic vzpostavljene sisteme označevanja. Ti obstoječi sistemi temeljijo na različnih sistemih klasifikacije okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti. Glede na politične zaveze iz Pariškega sporazuma in na ravni Unije je verjetno, da bo vse več držav članic vzpostavilo sisteme označevanja ali določilo druge zahteve za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v

^(*) Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

zvezi s spodbujanjem finančnih produktov ali podjetniških obveznic kot okoljsko trajnostnih. V takih primerih bi pri ugotavljanju, katere naložbe se štejejo kot trajnostne, države članice uporabile lastne nacionalne sisteme klasifikacije. Če bi takšni nacionalni sistemi označevanja ali zahteve uporabljali različna merila za določanje, katere gospodarske dejavnosti se štejejo kot okoljsko trajnostne, bi to zaradi težav pri primerjanju različnih naložbenih priložnosti vlagatelje odvrnilo od čezmejnih naložb. Poleg tega bi morali gospodarski subjekti, ki želijo pritegniti naložbe iz celotne Unije, v različnih državah članicah izpolnjevati različna merila, da bi se njihove dejavnosti štejele kot okoljsko trajnostne. Neobstoje enotnih meril bi tako povečal stroške in gospodarskim subjektom močno oteževal dostop do čezmejnih kapitalskih trgov za namene trajnostnih naložb.

- (12) Merila za ugotavljanje, ali se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna, bi bilo treba harmonizirati na ravni Unije, da bi odpravili ovire za delovanje notranjega trga v zvezi z zbiranjem sredstev za trajnostne projekte in preprečili nastajanje ovir za take projekte v prihodnosti. S takšno harmonizacijo bi gospodarski subjekti lažje čezmejno zbirali sredstva za svoje okoljsko trajnostne dejavnosti, saj bi bilo njihove gospodarske dejavnosti mogoče primerjati na podlagi enotnih meril, da bi jih lahko izbrali kot osnovna sredstva za okoljsko trajnostne naložbe. Takšna harmonizacija bi zato olajšala čezmejne trajnostne naložbe v Uniji.
- (13) Če udeleženci na finančnem trgu vlagateljem ne bodo zagotovili nobenega pojasnila o tem, kako dejavnosti, v katere vlagajo, prispevajo k okoljskim ciljem, ali če bodo udeleženci na finančnem trgu v svojih pojasnilih različno razlagali, kaj je „okoljsko trajnostna“ gospodarska dejavnost, bo preverjanje in primerjava različnih finančnih produktov za vlagatelje predstavljala nesorazmerno breme. Ugotovljeno je bilo, da take prakse odvrčajo vlagatelje od naložb v okoljsko trajnostne finančne produkte. Poleg tega ima pomanjkanje zaupanja vlagateljev pomemben škodljiv učinek na trg za trajnostne naložbe. Prav tako je bilo ugotovljeno, da nacionalni predpisi in tržne pobude za reševanje tega vprašanja znotraj nacionalnih meja povzročajo razdrobljenost notranjega trga. Če bi udeleženci na finančnem trgu razkrili, kako in v kolikšnem obsegu finančni produkti, ki jih dajejo na voljo kot okoljsko trajnostne, vlagajo v dejavnosti, ki izpolnjujejo merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti v skladu s to uredbo, ter če bi udeleženci na finančnem trgu za takšna razkritja v vsej Uniji uporabljali skupna merila, bi to vlagateljem pomagalo primerjati čezmejne naložbene priložnosti in spodbudilo družbe, v katere vlagajo, k oblikovanju bolj okoljsko trajnostnih poslovnih modelov. Vlagatelji bi poleg tega imeli več zaupanja pri vlaganju v okoljsko trajnostne finančne produkte v vsej Uniji, kar bi izboljšalo delovanje notranjega trga.
- (14) Za odpravo obstoječih ovir za delovanje notranjega trga in preprečitev nastanka takšnih ovir v prihodnosti bi bilo treba od držav članic in Unije zahtevati, da uporabljajo enoten koncept okoljsko trajnostnih naložb pri določanju zahtev na nacionalni ravni in ravni Unije v zvezi z udeleženci na finančnem trgu ali izdajatelji za namen označevanja finančnih produktov ali podjetniških obveznic, ki se tržijo kot okoljsko trajnostne. Da bi se izognili razdrobljenosti trga in škodi za interese potrošnikov in vlagateljev zaradi različnih opredelitev okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti, bi morale nacionalne zahteve, ki bi jih morali udeleženci na finančnem trgu ali izdajatelji izpolnjevati pri trženju finančnih produktov ali podjetniških obveznic kot okoljsko trajnostnih, temeljiti na enotnih merilih za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti. Taki udeleženci na finančnem trgu in izdajatelji vključujejo udeležence na finančnem trgu, ki dajejo na voljo okoljsko trajnostne finančne produkte, in nefinančne družbe, ki izdajajo okoljsko trajnostne podjetniške obveznice.
- (15) Določitev meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti bi lahko gospodarske subjekte, ki niso zajeti v tej uredbi, spodbudila, da na svojih spletnih straneh prostovoljno objavijo in razkrijejo informacije o okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnostih, ki jih izvajajo. Te informacije ne bodo samo pomagale udeležencem na finančnem trgu in drugim zadevnim akterjem na finančnih trgih pri lažjem ugotavljanju, kateri gospodarski subjekti izvajajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, ampak bodo tem gospodarskim subjektom tudi olajšale zbiranje sredstev za svoje okoljsko trajnostne dejavnosti.

- (16) Klasifikacija okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti na ravni Unije bi morala omogočiti razvoj prihodnjih politik Unije v podporo trajnostnemu financiranju, vključno s standardi za okoljsko trajnostne finančne produkte po celi Uniji in eventualnim oblikovanjem oznak, s katerimi bi bilo uradno priznано izpolnjevanje teh standardov v vsej Uniji. Lahko pa bi tudi služila za podlago za druge gospodarske in regulativne ukrepe. Enotne pravne zahteve za določanje stopnje okoljske trajnostnosti naložb na podlagi enotnih meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti so potrebne kot referenca za prihodnje pravo Unije, katerega namen je olajšanje preusmerjanja naložb k okoljsko trajnostnim gospodarskim dejavnostim.
- (17) V okviru doseganja ciljev trajnostnega razvoja v Uniji so politične odločitve, kot je ustanovitev Evropskega sklada za strateške naložbe, skupaj z javnimi sredstvi učinkovito prispevale k usmerjanju zasebnih naložb v trajnostne naložbe. V Uredbi (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ je določeno, da mora biti vsaj 40 % investicij za infrastrukturne in inovacijske projekte v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe povezanih s podnebjem. Skupna merila za določanje, ali se gospodarske dejavnosti štejejo za trajnostne, vključno z njihovim vplivom na okolje, bi lahko bila podlaga za prihodnje podobne pobude Unije za spodbujanje naložb, povezanih s podnebnimi spremembami ali drugimi okoljskimi cilji.
- (18) Da ne bi škodovali interesom vlagateljev, bi morali upravitelji skladov in institucionalni vlagatelji, ki dajejo na voljo finančne produkte, razkriti, kako in v kolikšni meri uporabljajo merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti za določanje okoljske trajnostnosti njihovih naložb. Razkrite informacije bi morale vlagateljem omogočiti razumevanje deleža naložb, na katerih temelji finančni produkt, v okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti kot odstotnega deleža vseh naložb, na katerih temelji ta finančni produkt, s čimer bi se vlagateljem omogočilo razumevanje stopnje okoljske trajnostnosti naložbe. Kadar se z naložbami, na katerih temelji finančni produkt, vlaga v gospodarske dejavnosti, ki prispevajo k okoljskemu cilju, bi bilo treba v informacijah, ki jih je treba razkriti, navesti okoljski cilj ali okoljske cilje, h katerim prispeva naložba, na kateri temelji finančni produkt, ter kako in v kolikšnem obsegu naložbe, na katerih temelji finančni produkt, financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, vključiti pa bi bilo treba tudi podrobnosti o zadevnih deležih omogočitvenih in prehodnih dejavnosti. Komisija bi morala določiti informacije, ki jih je treba v zvezi s tem razkriti. Te informacije bi morale pristojnim nacionalnim organom omogočiti preprosto preverjanje izpolnjevanja te obveznosti razkritja in izvrševanje takega izpolnjevanja v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Kadar udeleženci na finančnem trgu ne upoštevajo meril za okoljsko trajnostne naložbe, bi morali predložiti izjavo v ta namen. Da bi preprečili izogibanje obveznosti razkritja, bi bilo treba to obveznost uporabljati tudi, kadar se finančni produkti tržijo, kot da spodbujajo okoljske značilnosti, vključno s finančnimi produkti, katerih cilj je varstvo okolja v širšem smislu.
- (19) Obveznosti razkritja iz te uredbe dopolnjujejo pravila o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, iz Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Za povečanje preglednosti in da bi udeleženci na finančnem trgu končnim vlagateljem omogočili objektivno primerjavo glede deleža naložb, s katerimi se financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, ta uredba dopolnjuje pravila o preglednosti v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih iz Uredbe (EU) 2019/2088. Opredelevitev pojma „trajnostna naložba“ v Uredbi (EU) 2019/2088 vključuje naložbe v gospodarske dejavnosti, ki prispevajo k okoljskemu cilju, ki bi med drugim morale vključevati naložbe v „okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti“ v smislu te uredbe. Poleg tega Uredba (EU) 2019/2088 naložbo šteje kot okoljsko trajnostno naložbo le, če bistveno ne škoduje kateremu koli okoljskemu ali socialnemu cilju, kot je določeno v navedeni uredbi.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2015 o Evropskem skladu za strateške naložbe, Evropskem svetovalnem vozlišču za naložbe in Evropskem portalu naložbenih projektov ter o spremembi uredb (EU) št. 1291/2013 in (EU) št. 1316/2013 – Evropski sklad za strateške naložbe (UL L 169 1.7.2015, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

- (20) Da bi zagotovili zanesljivost, doslednost in primerljivost razkritij, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, bi bilo treba v razkritjih na podlagi te uredbe, kolikor je mogoče, uporabljati obstoječe kazalnike trajnostnosti, ki jih je predlagal Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 29. maja 2018 o financiranju trajnostne rasti ⁽⁷⁾. V tem okviru bi morala tehnična merila za pregled, kolikor je mogoče, temeljiti na kazalnikih trajnostnosti iz Uredbe (EU) 2019/2088.
- (21) V zvezi z gospodarskimi dejavnostmi, ki jih izvajajo podjetja, ki jim ni treba razkriti informacij v skladu s to uredbo, bi lahko obstajali izjemni primeri, v katerih udeleženci na finančnem trgu iz upravičenih razlogov ne morejo pridobiti ustreznih informacij za zanesljivo ugotovitev usklajenosti s tehničnimi merili za pregled, določenimi na podlagi te uredbe. V takšnih izjemnih primerih in samo za tiste gospodarske dejavnosti, za katere ni mogoče pridobiti popolnih, zanesljivih in pravočasnih informacij, bi morale biti udeležencem na finančnem trgu dovoljeno, da opravijo dopolnilne ocene in presoje na podlagi informacij iz drugih virov. Takšne ocene in presoje bi smele nadomestiti le omejene in specifične dele zelenih podatkovnih elementov ter doseči preudaren končni rezultat. Da bi zagotovili, da je razkritje za vlagatelje jasno in ne zavajajoče, bi morali udeleženci na finančnem trgu jasno razložiti podlago za svoje ugotovitve in razloge, zakaj so morali pripraviti take dopolnilne ocene in presoje za namene razkritja informacij končnim vlagateljem.
- (22) V sporočilu z dne 20. junija 2019 z naslovom „Smernice za nefinančno poročanje: dopolnilo o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem“ Komisija priporoča, da bi morale nekatere velike družbe poročati o nekaterih ključnih kazalnikih uspešnosti, povezanih s podnebjem, ki temeljijo na okviru, vzpostavljenem s to uredbo. Zlasti informacije o deležu prihodkov, naložbah v osnovna sredstva (CapEx) ali naložbah v obratna sredstva (OpEx) takih velikih nefinančnih družb, ki so povezani z okoljsko trajnostnimi gospodarskimi dejavnostmi, in ključni kazalniki uspešnosti, ki so prilagojeni velikim finančnim podjetjem, so koristne za vlagatelje, ki jih zanimajo družbe, katerih proizvodi in storitve bistveno prispevajo h kateremu od okoljskih ciljev iz te uredbe. Zato je ustrezno zahtevati, da take velike družbe vsako leto objavijo takšne ključne kazalnike uspešnosti, in to zahtevo nadalje opredeliti v delegiranih aktih, zlasti v zvezi z velikimi finančnimi družbami. Čeprav bi bila razširitev take zahteve na manjše družbe nesorazmerno obremenjujoča, se lahko te prostovoljno odločijo za objavo takih informacij.
- (23) Za določitev okoljske trajnostnosti določene gospodarske dejavnosti bi bilo treba določiti izčrpen seznam okoljskih ciljev. Šest okoljskih ciljev, ki bi jih morala zajeti ta uredba, je: blažitev podnebnih sprememb, prilagajanje podnebnim spremembam, trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov, prehod na krožno gospodarstvo, preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja ter varstvo in obnova biotske raznovrstnosti in ekosistemov.
- (24) Gospodarska dejavnost, katere okoljski cilj je blažitev podnebnih sprememb, bi morala bistveno prispevati k stabilizaciji emisij toplogrednih plinov z izogibanjem ali zmanjševanjem teh emisij ali povečanjem odvzemov toplogrednih plinov. Gospodarska dejavnost bi morala biti skladna z dolgoročnim temperaturnim ciljem iz Pariškega sporazuma. Ta okoljski cilj bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾.
- (25) Gospodarska dejavnost, katere okoljski cilj je prilagajanje podnebnim spremembam, bi morala bistveno prispevati k zmanjšanju ali preprečevanju škodljivega vpliva sedanjega ali pričakovanega prihodnjega podnebja ali tveganj takega škodljivega vpliva na to dejavnost samo ali ljudi, naravo ali sredstva. Ta okoljski cilj bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije in Sendajskim okvirom za zmanjševanje tveganja nesreč za obdobje 2015–2030.

⁽⁷⁾ UL C 76, 9.3.2020, str. 23.

⁽⁸⁾ Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).

- (26) Okoljski cilj trajnostne rabe in varstva vodnih in morskih virov bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z Uredbo (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ ter direktivami 2000/60/ES ⁽¹⁰⁾, 2006/7/ES ⁽¹¹⁾, 2006/118/ES ⁽¹²⁾, 2008/56/ES ⁽¹³⁾ in 2008/105/ES ⁽¹⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, direktivami Sveta 91/271/EGS ⁽¹⁵⁾, 91/676/EGS ⁽¹⁶⁾ in 98/83/ES ⁽¹⁷⁾ ter Sklepom Komisije (EU) 2017/848 ⁽¹⁸⁾ in sporočili Komisije z dne 18. julija 2007 z naslovom „Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji“, z dne 14. novembra 2012 z naslovom „Načrt za varovanje evropskih vodnih virov“ in z dne 11. marca 2019 z naslovom „Strateški pristop Evropske unije k farmacevtskim izdelkom v okolju“.
- (27) Okoljski cilj prehoda na krožno gospodarstvo bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije na področjih krožnega gospodarstva, odpadkov in kemikalij, vključno z uredbami (ES) št. 1013/2006 ⁽¹⁹⁾, (ES) št. 1907/2006 ⁽²⁰⁾ in (EU) 2019/1021 ⁽²¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter direktivami 94/62/ES ⁽²²⁾, 2000/53/ES ⁽²³⁾, 2006/66/ES ⁽²⁴⁾, 2008/98/ES ⁽²⁵⁾, 2010/75/EU ⁽²⁶⁾, 2011/65/EU ⁽²⁷⁾, 2012/19/EU ⁽²⁸⁾, (EU) 2019/883 ⁽²⁹⁾ in (EU) 2019/904 ⁽³⁰⁾

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁽¹¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/7/ES z dne 15. februarja 2006 o upravljanju kakovosti kopalnih voda in razveljavitvi Direktive 76/160/EGS (UL L 64, 4.3.2006, str. 37).

⁽¹²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/118/ES z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L 372, 27.12.2006, str. 19).

⁽¹³⁾ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 348, 24.12.2008, str. 84).

⁽¹⁵⁾ Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30.5.1991, str. 40).

⁽¹⁶⁾ Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).

⁽¹⁸⁾ Sklep Komisije (EU) 2017/848 z dne 17. maja 2017 o merilih in metodoloških standardih na področju dobrega okoljskega stanja morskih voda ter specifikacijah in standardiziranih metodah za spremljanje ter presojo in razveljavitvi Sklepa 2010/477/EU (UL L 125, 18.5.2017, str. 43).

⁽¹⁹⁾ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

⁽²⁰⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁽²¹⁾ Direktiva (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih (UL L 169, 25.6.2019, str. 45).

⁽²²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

⁽²³⁾ Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34).

⁽²⁴⁾ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1).

⁽²⁵⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

⁽²⁶⁾ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

⁽²⁷⁾ Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi (UL L 174, 1.7.2011, str. 88).

⁽²⁸⁾ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).

⁽²⁹⁾ Direktiva (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES (UL L 151, 7.6.2019, str. 116).

⁽³⁰⁾ Direktiva (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje (UL L 155, 12.6.2019, str. 1).

Evropskega parlamenta in Sveta, Direktivo Sveta 1999/31/ES ⁽³¹⁾, Uredbo Komisije (EU) št. 1357/2014 ⁽³²⁾ ter Odločbo Komisije 2000/532/ES ⁽³³⁾ in Sklepom Komisije 2014/955/EU ⁽³⁴⁾ ter sporočiloma Komisije z dne 2. decembra 2015 z naslovom „Zaprte zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“ in z dne 16. januarja 2018 z naslovom „Evropska strategija za plastiko v krožnem gospodarstvu“.

- (28) Gospodarska dejavnost lahko znatno prispeva k okoljskemu cilju prehoda na krožno gospodarstvo na več načinov. Med drugim lahko poveča trajnost, popravljivost, nadgradljivost in možnost ponovne uporabe proizvodov ali pa zmanjša uporabo virov z zasnovo in izbiro materialov, olajša preoblikovanje, razstavljanje in demontažo v stavbnem in gradbenem sektorju, zlasti z zmanjšanjem uporabe gradbenih materialov in spodbujanjem njihove ponovne uporabe. Lahko tudi znatno prispeva k okoljskemu cilju prehoda na krožno gospodarstvo z razvojem poslovnih modelov „proizvod kot storitev“ in krožnih vrednostnih verig, in sicer z namenom, da bi proizvodi, sestavni deli in materiali kar se da dolgo ohranili svojo največjo uporabnost in vrednost. Vsakršno zmanjšanje vsebnosti nevarnih snovi v materialih in proizvodih v celotnem življenjskem ciklu, vključno z zamenjavo teh snovi z varnejšimi alternativami, bi moralo biti vsaj v skladu s pravom Unije. Gospodarska dejavnost lahko bistveno prispeva k okoljskemu cilju prehoda na krožno gospodarstvo tudi z zmanjšanjem živalskih odpadkov pri izdelavi, predelavi, proizvodnji ali distribuciji hrane.
- (29) Okoljske cilje preprečevanja in nadzorovanja onesnaževanja bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z direktivami 2000/60/ES, 2004/35/ES ⁽³⁵⁾, 2004/107/ES ⁽³⁶⁾, 2006/118/ES, 2008/50/ES ⁽³⁷⁾, 2008/105/ES, 2010/75/EU, (EU) 2016/802 ⁽³⁸⁾ in (EU) 2016/2284 ⁽³⁹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (30) Okoljske cilje varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z uredbami (EU) št. 995/2010 ⁽⁴⁰⁾, (EU) št. 511/2014 ⁽⁴¹⁾ in (EU) št. 1143/2014 ⁽⁴²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, Direktivo 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴³⁾, Uredbo Sveta (ES) št. 338/97 ⁽⁴⁴⁾, direktivama Sveta 91/676/EGS in 92/43/EGS ⁽⁴⁵⁾ ter sporočili Komisije z dne 21. maja 2003 z

⁽³¹⁾ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

⁽³²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1357/2014 z dne 18. decembra 2014 o nadomestitvi Priloge III k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 365, 19.12.2014, str. 89).

⁽³³⁾ Odločba Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

⁽³⁴⁾ Sklep Komisije 2014/955/EU z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 370, 30.12.2014, str. 44).

⁽³⁵⁾ Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

⁽³⁶⁾ Direktiva 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku (UL L 23, 26.1.2005, str. 3).

⁽³⁷⁾ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

⁽³⁸⁾ Direktiva (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva (UL L 132, 21.5.2016, str. 58).

⁽³⁹⁾ Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (UL L 344, 17.12.2016, str. 1).

⁽⁴⁰⁾ Uredba (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (UL L 295, 12.11.2010, str. 23).

⁽⁴¹⁾ Uredba (EU) št. 511/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ukrepih za izpolnjevanje obveznosti uporabnikov iz Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, v Uniji (UL L 150, 20.5.2014, str. 59).

⁽⁴²⁾ Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst (UL L 317, 4.11.2014, str. 35).

⁽⁴³⁾ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

⁽⁴⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL L 61, 3.3.1997, str. 1).

⁽⁴⁵⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

naslovom „Izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT)“, z dne 3. maja 2011 z naslovom „Naše življenjsko zavarovanje, naš naravni kapital: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020“, z dne 6. maja 2013 z naslovom „Zelena infrastruktura – izboljšanje evropskega naravnega kapitala“, z dne 26. februarja 2016 z naslovom „Akcijski načrt EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami“ in z dne 23. julija 2019 z naslovom „Okrepitev ukrepov EU za zaščito in obnovo svetovnih gozdov“.

- (31) Gospodarska dejavnost lahko na več načinov bistveno prispeva k okoljskemu cilju varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov, med drugim z varstvom, ohranjanjem ali obnavljanjem biotske raznovrstnosti in ekosistemov, ter s tem s krepitevijo ekosistemskih storitev. Take storitve so razvrščene v štiri kategorije, in sicer storitve zagotavljanja, vključno z zagotavljanjem hrane in vode; storitve regulacije, kot je kontrola podnebja in bolezni; storitve podpore, kot so cikli hranil in proizvodnja kisika, ter kulturne storitve, kot je zagotavljanje duhovnih in razvedrilnih koristi.
- (32) Za namene te uredbe bi bilo treba pojem „trajnostno gospodarjenje z gozdovi“ razumeti tako, da se upoštevajo prakse in rabe gozdov in gozdnih zemljišč, ki prispevajo h krepitvi biotske raznovrstnosti ali k zaustavitvi ali preprečevanju degradacije ekosistemov, krčenja gozdov in izgube habitatov, da se upoštevata upravljanje in uporaba gozdov in gozdnih zemljišč na način in v obsegu, ki ohranjata njihovo biotsko raznovrstnost, produktivnost, sposobnost obnavljanja, vitalnost in zmožnost, da zdaj in v prihodnje izpolnjujejo ustrezne ekološke, gospodarske in socialne funkcije na lokalni, nacionalni in svetovni ravni ter ki ne povzročata škode drugim ekosistemom, kot je opredeljeno v Resoluciji H1 druge ministrske konference o varstvu gozdov v Evropi z dne 16.-17. junija 1993 v Helsinkih o splošnih smernicah za trajnostno upravljanje gozdov v Evropi ter da se upoštevata uredbi (EU) št. 995/2010 in (EU) 2018/841 ⁽⁴⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁷⁾ in sporočilo Komisije z dne 20. septembra 2013 z naslovom „Nova strategija EU za gozdove: za gozdove in gozdarski sektor“.
- (33) Za namene te uredbe se pojem „energetska učinkovitost“ uporablja v širokem pomenu in bi se ga moralo razumeti ob upoštevanju ustreznega prava Unije, vključno z Uredbo (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁸⁾ ter direktivama 2012/27/EU ⁽⁴⁹⁾ in (EU) 2018/844 ⁽⁵⁰⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, pa tudi z izvedbenimi ukrepi, sprejetimi na podlagi Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵¹⁾.
- (34) Za vsak okoljski cilj bi bilo treba določiti enotna merila, na podlagi katerih se določi, ali gospodarske dejavnosti bistveno prispevajo k njegovemu uresničevanju. En element enotnih meril bi moral biti izogibanje bistvenemu škodovanju kateremu koli okoljskemu cilju iz te uredbe. S tem bi preprečili možnost, da bi se naložbe štete kot okoljsko trajnostne v primerih, kadar gospodarske dejavnosti, ki imajo korist od teh naložb, škodujejo okolju v obsegu, ki presega njihov prispevek k okoljskemu cilju. V takih merilih bi bilo treba upoštevati življenjski cikel proizvodov in storitev, ki jih zagotavlja ta gospodarska dejavnost poleg vpliva same gospodarske dejavnosti na okolje, vključno z dokazi iz obstoječih ocen življenjskega cikla, zlasti z upoštevanjem njihove proizvodnje, uporabe in konca življenjske dobe.

⁽⁴⁶⁾ Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

⁽⁴⁷⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

⁽⁴⁸⁾ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1).

⁽⁴⁹⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁽⁵⁰⁾ Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L 156, 19.6.2018, str. 75).

⁽⁵¹⁾ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

- (35) Ob sklicevanju na skupno zavezo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije k upoštevanju načel, zapisanih v evropskem stebru socialnih pravic v podporo trajnosti in vključujoči rasti, ter ob priznavanju pomena mednarodnih minimalnih človekovih pravic, pravic delavcev in standardov, bi morale izpolnjevanje minimalnih zaščitnih ukrepov predstavljati pogoj, da se gospodarske dejavnosti štejejo kot okoljsko trajnostne. Zato bi se morale gospodarske dejavnosti šteti kot okoljsko trajnostne le, če se izvajajo v skladu s smernicami OECD za večnacionalna podjetja in vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z deklaracijo Mednarodne organizacije dela (MOD) o temeljnih načelih in pravicah pri delu, osmimi temeljnimi konvencijami MOD in Mednarodnim zakonom o človekovih pravicah. V temeljnih konvencijah MOD so opredeljene človekove pravice in pravice delavcev, ki bi jih morala spoštovati podjetja. Več teh mednarodnih standardov je prav tako zapisanih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti prepoved suženjstva in prisilnega dela ter načelo nediskriminacije. Ti minimalni zaščitni ukrepi ne posegajo v uporabo strožjih zahtev glede okolja, zdravja, varnosti in socialne trajnosti, določenih v pravu Unije, kadar je to ustrezno. Pri izpolnjevanju teh minimalnih zaščitnih ukrepov bi morala podjetja spoštovati načelo, da se ne škoduje bistveno, iz Uredbe (EU) 2019/2088, in upoštevati regulativne tehnične standarde, sprejete na podlagi navedene uredbe, ki podrobneje določajo to načelo.
- (36) Da se zagotovi skladnost med to uredbo in Uredbo (EU) 2019/2088, bi bilo treba s to uredbo spremeniti Uredbo (EU) 2019/2088, da se evropski nadzorni organi, ustanovljeni z uredbami (EU) št. 1093/2010⁽³²⁾, (EU) št. 1094/2010⁽³³⁾ in (EU) št. 1095/2010⁽³⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu skupaj: ESA), pooblastijo, da skupaj pripravijo regulativne tehnične standarde za podrobnejšo določitev vsebine in prikaza informacij v zvezi z načelom, da se ne škoduje bistveno. Ti regulativni tehnični standardi bi morali biti skladni z vsebino, metodologijami in prikazom kazalnikov trajnosti v zvezi s škodljivimi vplivi iz Uredbe (EU) 2019/2088. Skladni bi morali biti tudi z načeli, zapisanimi v evropskem stebru socialnih pravic, smernicami OECD za večnacionalna podjetja ter vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z deklaracijo MOD o temeljnih načelih in pravicah pri delu, osmimi temeljnimi konvencijami MOD in Mednarodnim zakonom o človekovih pravicah.
- (37) Uredbo (EU) 2019/2088 bi bilo treba nadalje spremeniti, da se ESA pooblastijo, da prek skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov za dopolnitev pravil o preglednosti spodbujanja okoljskih značilnosti in okoljsko trajnostnih naložb v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih.
- (38) Glede na posebne tehnične podrobnosti, potrebne za presojo okoljskih vplivov gospodarske dejavnosti, in glede na hitro spreminjajočo se naravo znanosti in tehnologije bi bilo treba merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti redno prilagajati, da bi odražala take spremembe. Da bi bila merila posodobljena ter temeljila na znanstvenih dokazih in prispevkih strokovnjakov ter zadevnih deležnikov, bi bilo treba za različne gospodarske dejavnosti natančneje razčleniti pogoje glede „bistvenega prispevka“ in „bistvenega škodovanja“ ter jih redno posodabljanje. V ta namen bi morala Komisija določiti razčlenjena in natančna tehnična merila za pregled za različne gospodarske dejavnosti na podlagi tehničnega prispevka platforme za trajnostno financiranje, ki jo sestavlja več deležnikov.
- (39) Nekatere gospodarske dejavnosti negativno vplivajo na okolje, zmanjšanje takšnega negativnega vpliva pa lahko znatno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem. Za te gospodarske dejavnosti je ustrezno določiti tehnična merila za pregled, ki zahtevajo znatno izboljšanje okoljske uspešnosti v primerjavi z – med drugim – povprečjem v

⁽³²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽³³⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁽³⁴⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

industriji, vendar v času ekonomske življenjske dobe financirane gospodarske dejavnosti hkrati preprečujejo okoljsko škodljive učinke odvisnosti, vključno z učinki odvisnosti od visokoogljičnih tehnologij. Ta merila bi morala upoštevati tudi dolgoročni učinek določene gospodarske dejavnosti.

- (40) Gospodarska dejavnost se ne bi smela šteti kot okoljsko trajnostna, če povzroča več škode za okolje kot koristi. V tehničnih merilih za pregled bi bilo treba opredeliti minimalne zahteve, potrebne za preprečevanje bistvenega škodovanja drugim ciljem, tudi na podlagi kakršnih koli minimalnih zahtev, določenih na podlagi prava Unije. Pri določitvi in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi morala Komisija zagotoviti, da ta merila temeljijo na razpoložljivih znanstvenih dokazih, da se pri njihovi pripravi upoštevajo vidiki življenjskega cikla, vključno z obstoječimi ocenami življenjskega cikla, in da se redno posodablja. Kadar na podlagi znanstvene ocene ni mogoče dovolj zanesljivo določiti tveganja, bi moralo veljati previdnostno načelo v skladu s členom 191 PDEU.
- (41) Komisija bi morala pri določanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled za okoljski cilj blažitve podnebnih sprememb upoštevati in spodbujati stalen in potreben prehod na podnebno nevtralno gospodarstvo v skladu s členom 10(2) te uredbe. Prehod poleg uporabe podnebno nevtralne energije ter več naložb v že nizkoogljične gospodarske dejavnosti in sektorje zahteva znatno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v drugih gospodarskih dejavnostih in sektorjih, za katere ni tehnološko in ekonomsko izvedljivih nizkoogljičnih alternativ. Za te prehodne gospodarske dejavnosti bi bilo treba šteti, da znatno prispevajo k blažitvi podnebnih sprememb, če so njihove emisije toplogrednih plinov znatno nižje od povprečja v sektorju ali industriji, ne ovirajo razvoja in uporabe nizkoogljičnih alternativ ter povzročajo odvisnosti v sredstvih, ki ni združljiva s ciljem podnebne nevtralnosti, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev. S tehničnimi merili za pregled za te dejavnosti bi bilo treba zagotoviti, da imajo take prehodne gospodarske dejavnosti verodostojno usmeritev do podnebne nevtralnosti, in bi jih bilo treba ustrezno prilagoditi v rednih časovnih presledkih.
- (42) Za gospodarsko dejavnost bi bilo treba šteti, da znatno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem iz te uredbe, kadar neposredno omogoča drugim dejavnostim, da znatno prispevajo k enemu ali več od teh ciljev. Take omogočitvene dejavnosti ne bi smele povzročati odvisnosti od sredstev, ki spodbujajo dolgoročne okoljske cilje, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev, in bi morale imeti pomemben pozitiven vpliv na okolje na podlagi vidikov življenjskega cikla.
- (43) Pri določanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi Komisija morala upoštevati ustrezno pravo Unije, vključno z uredbama (ES) št. 1221/2009 ⁽⁵⁵⁾ in (ES) št. 66/2010 ⁽⁵⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, Priporočilom Komisije 2013/179/EU ⁽⁵⁷⁾ ter sporočilom Komisije z dne 16. julija 2018 z naslovom „Javna naročila za boljše okolje“. Da bi preprečili nepotrebne nedoslednosti s klasifikacijami gospodarskih dejavnosti, ki že obstajajo za druge namene, bi morala Komisija upoštevati tudi statistične klasifikacije v zvezi s sektorjem okoljskega blaga in storitev, in sicer klasifikacijo aktivnosti za varovanje okolja (CEPA) ter klasifikacijo dejavnosti upravljanja virov (CREMA) iz Uredbe (EU) št. 538/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁸⁾. Pri določanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi morala Komisija upoštevati obstoječe okoljske kazalnike in okvire poročanja, ki sta jih med drugim razvili Komisija in Evropska agencija za okolje, ter obstoječe mednarodne standarde, kot so tisti, ki jih je med drugim razvila OECD.

⁽⁵⁵⁾ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

⁽⁵⁶⁾ Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1).

⁽⁵⁷⁾ Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

⁽⁵⁸⁾ Uredba (EU) št. 538/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 691/2011 o evropskih okoljsko-ekonomskih računih (UL L 158, 27.5.2014, str. 113).

- (44) Komisija bi morala pri določanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled upoštevati tudi posebnosti infrastrukturnega sektorja, v okviru analize stroškov in koristi pa tudi okoljske, socialne in ekonomske zunanje učinke. V zvezi s tem bi Komisija morala upoštevati ustrezno pravo Unije, vključno z direktivami 2001/42/ES ⁽⁵⁹⁾, 2011/92/EU ⁽⁶⁰⁾, 2014/23/EU ⁽⁶¹⁾, 2014/24/EU ⁽⁶²⁾ in 2014/25/EU ⁽⁶³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, ter standarde Unije in trenutno metodologijo, pa tudi delo mednarodnih organizacij, kot je OECD. V tem okviru bi bilo treba s tehničnimi merili za pregled spodbujati ustrezne okvire upravljanja, ki vključujejo okoljske, socialne in upravljalvske dejavnike, kot je navedeno v načelih za odgovorno vlaganje, ki jih podpirajo Združeni narodi, na vseh stopnjah življenjskega cikla projekta.
- (45) S tehničnimi merili za pregled bi bilo treba zagotoviti, da se lahko zadevne gospodarske dejavnosti v določenem sektorju štejejo kot okoljsko trajnostne in se obravnavajo enako, če enako prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem iz te uredbe. Potencialne zmogljivosti za prispevek k tem okoljskim ciljem pa se lahko razlikujejo med sektorji, kar bi bilo treba upoštevati v teh merilih. Vendar znotraj vsakega sektorja ta merila ne bi smeli posameznih gospodarskih dejavnosti postaviti v slabši položaj v primerjavi z drugimi gospodarskimi dejavnostmi, če prve prispevajo k okoljskim ciljem v enaki meri kot slednje.
- (46) Komisija bi morala pri določanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne dejavnosti oceniti, ali bi določitev navedenih meril povzročila neuporabljena sredstva ali neskladne spodbude ali imela kakšne druge škodljive vplive na finančne trge.
- (47) Da bi preprečili čezmerno obremenjujoče stroške izpolnjevanja meril za gospodarske subjekte, bi morala Komisija določiti tehnična merila za pregled, ki zagotavljajo zadostno pravno jasnost, so izvedljiva, enostavna za uporabo ter katerih izpolnjevanje se lahko preveri v razumnih mejah stroškov izpolnjevanja, s čemer bi se izognili nepotrebnemu upravnemu bremenu. Tehnična merila za pregled bi lahko zahtevala izvedbo ocene življenjskega cikla, kadar bi to bilo v zadostni meri izvedljivo in potrebno.
- (48) Da bi zagotovili usmerjanje naložb v gospodarske dejavnosti, ki imajo največji pozitiven vpliv na okoljske cilje, bi Komisija morala dati prednost določitvi tehničnih meril za pregled za gospodarske dejavnosti, ki lahko najbolj prispevajo k okoljskim ciljem.
- (49) Treba bi bilo določiti ustrezna tehnična merila za pregled za prometni sektor, med drugim za mobilna sredstva. Ta merila za pregled bi morala upoštevati, da prometni sektor, vključno z mednarodnim ladijskim prometom, prispeva skoraj 26 % vseh emisij toplogrednih plinov v Uniji. Kot je razvidno iz akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti, prometni sektor predstavlja okoli 30 % dodatnih potrebnih letnih naložb za trajnostni razvoj v Uniji, na primer za povečanje elektrifikacije ali podpiranje prehoda na čistejše vrste prevoza s spodbujanjem prehoda na druge oblike prevoza in boljše upravljanje prometa.
- (50) Pri oblikovanju tehničnih meril za pregled je zlasti pomembno, da Komisija opravi ustrezna posvetovanja v skladu z agendo za boljše pravno urejanje. Postopek za določanje in posodabljanje tehničnih meril za pregled bi moral vključevati ustrezne deležnike ter upoštevati mnenja strokovnjakov, ki imajo dokazano znanje in izkušnje z ustreznih področij. V ta namen bi morala Komisija vzpostaviti platformo za trajnostno financiranje (v nadaljnjem besedilu: platforma). Platforma bi morala biti sestavljena iz strokovnjakov, ki predstavljajo tako javni kot zasebni sektor. Strokovnjaki iz javnega sektorja bi morali vključevati predstavnike Evropske agencije za okolje, ESA in Evropske investicijske banke ter Agencije Evropske unije za temeljne pravice. Strokovnjaki iz zasebnega sektorja bi

⁽⁵⁹⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

⁽⁶⁰⁾ Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, 28.1.2012, str. 1).

⁽⁶¹⁾ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

⁽⁶²⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁽⁶³⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštinskih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

morali vključevati predstavnike udeležencev na finančnem in nefinančnem trgu ter poslovnih sektorjev, ki zastopajo zadevne industrijske panoge, ter osebe s strokovnim znanjem s področja računovodstva in poročanja. Platforma bi morala vključevati tudi strokovnjake, ki predstavljajo civilno družbo, vključno s strokovnjaki s področja okoljskih in socialnih vprašanj, dela in upravljanja. Udeležence na finančnem trgu bi bilo treba spodbujati, da Komisijo obvestijo, če menijo, da bi bilo treba gospodarsko dejavnost, ki ne izpolnjuje tehničnih meril za pregled ali za katero takšna merila še niso bila določena, šteti kot okoljsko trajnostno, da bi Komisiji pomagali oceniti ustreznost dopolnitve ali posodobitve tehničnih meril za pregled.

- (51) Platforma bi morala biti sestavljena v skladu z veljavnimi horizontalnimi pravili o ustanovitvi in delovanju strokovnih skupin Komisije, tudi v zvezi z izbirnim postopkom. Izbirni postopek bi moral zagotoviti visoko raven strokovnega znanja, geografsko uravnoteženost in uravnoteženost glede na spol ter uravnoteženo zastopanost ustreznega znanja in izkušenj, in sicer ob upoštevanju posebnih nalog platforme. Komisija bi morala med izbirnim postopkom v skladu s temi horizontalnimi pravili opraviti oceno, v kateri bi ugotovila, ali obstajajo morebitna nasprotja interesov, in bi morala sprejeti ustrezne ukrepe za rešitev takih nasprotij.
- (52) Platforma bi morala svetovati Komisiji glede oblikovanja, analize in pregleda tehničnih meril za pregled, vključno z morebitnim učinkom takih meril na vrednotenje sredstev, ki se v skladu z obstoječimi tržnimi praksami štejejo kot okoljsko trajnostna sredstva. Platforma bi morala Komisiji tudi svetovati glede tega, ali so tehnična merila za pregled ustrezna za uporabo pri prihodnjih pobudah politike Unije, katerih cilj je spodbujanje trajnostnih naložb, in glede morebitne vloge trajnostnih računovodskih standardov in standardov poročanja pri podpori uporabe tehničnih meril za pregled. Platforma bi morala Komisiji svetovati glede razvoja nadaljnjih ukrepov za izboljšanje razpoložljivosti in kakovosti podatkov, in pri tem upoštevati cilj izogibanja nepotrebnemu upravnemu bremenu, glede drugih trajnostnih ciljev, vključno s socialnimi cilji, ter glede delovanja minimalnih zaščitnih ukrepov in morebitne potrebe po njihovi dopolnitvi.
- (53) Komisija bi morala nadaljevati delo obstoječe strokovne skupine držav članic za trajnostno financiranje in ji zagotoviti formalen status. Naloge te strokovne skupine bodo med drugim svetovanje Komisiji glede ustreznosti tehničnih meril za pregled in pristopa platforme v zvezi z oblikovanjem teh meril. V ta namen bi morala Komisija o tem obveščati države članice na rednih sestankih strokovne skupine držav članic za trajnostno financiranje.
- (54) Za podrobnejšo določitev zahtev iz te uredbe ter zlasti za določitev in posodabljanje razčlenjenih in natančno kalibriranih tehničnih meril za pregled za različne gospodarske dejavnosti glede tega, kaj predstavlja „bistven prispevek“ k okoljskim ciljem in „bistveno škodovanje“ za okoljske cilje, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z informacijami, potrebnimi za izpolnitev obveznosti razkritja na podlagi te uredbe, ter v zvezi s tehničnimi merili za pregled. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, na primer v okviru platforme in strokovne skupine držav članic za trajnostno financiranje, ter da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁶⁴⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

⁽⁶⁴⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (55) Ta uredba dopolnjuje zahteve po razkritju iz Uredbe (EU) 2019/2088. Za zagotovitev urejenega in učinkovitega spremljanja skladnosti udeležencev na finančnem trgu s to uredbo bi se morale države članice zanesti na pristojne organe, imenovane v skladu z Uredbo (EU) 2019/2088. Poleg tega bi morale države članice za uveljavljanje skladnosti določiti predpise o ukrepih in kaznih, ki bi morali biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Nacionalni pristojni organi in ESA bi morali pooblastila za poseganje v zvezi s proizvodi, določena v uredbah (EU) št. 600/2014 ⁽⁶⁵⁾, (EU) št. 1286/2014 ⁽⁶⁶⁾ in (EU) 2019/1238 ⁽⁶⁷⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, izvajati v zvezi s praksami zavajajoče prodaje ali zavajajočimi razkritji informacij, povezanih s trajnostjo, vključno z informacijami, zahtevanimi v tej uredbi.
- (56) Da bi zagotovili učinkovito in trajnostno organizacijo dela in sestankov platforme in strokovne skupine držav članic za trajnostno financiranje ter omogočili široko udeležbo in učinkovito sodelovanje Komisije in deležnikov v skupinah, vključno z njihovimi podskupinami, bi bilo treba po potrebi razmisliti o povečani uporabi digitalnih, vključno z virtualnimi, tehnologij.
- (57) Da bi dali zadevnim subjektom na voljo dovolj časa, da se seznani z merili, na podlagi katerih se štejejo kot okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, določenimi v tej uredbi, in se pripravijo na njihovo uporabo, bi bilo treba obveznosti, določene v tej uredbi, za vsak okoljski cilj začeti uporabljati 12 mesecev po določitvi ustreznih tehničnih meril za pregled.
- (58) Določba te uredbe, ki se nanaša na sisteme davčnih spodbud na podlagi certifikatov, ki obstajajo pred začetkom veljavnosti te uredbe, ne posega v zadevne pristojnosti Unije in držav članic v zvezi z davčnimi določbami, ki so določene v Pogodbah.
- (59) Uporabo te uredbe bi bilo treba redno pregledovati, da se med drugim ocenijo napredek, kar zadeva oblikovanje tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti; morebitna potreba po reviziji in dopolnitvi teh meril za določitev, ali se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna; učinkovitost klasifikacijskega sistema za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti pri usmerjanju zasebnih naložb v take dejavnosti, zlasti v zvezi s tokovi kapitala v zasebna podjetja in druge pravne subjekte, ter nadaljnji razvoj tega klasifikacijskega sistema, vključno z razširitvijo njenega področja uporabe prek okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti, da bi se zajele dejavnosti, ki bistveno škodijo okolju, ter drugi trajnostni cilji, vključno s socialnimi cilji.
- (60) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po uvedbi enotnih meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti na ravni Unije lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa merila za ugotavljanje, ali se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna, za namene določitve stopnje okoljske trajnostnosti naložbe.

⁽⁶⁵⁾ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

⁽⁶⁶⁾ Uredba (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) (UL L 352, 9.12.2014, str. 1).

⁽⁶⁷⁾ Uredba (EU) 2019/1238 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o vseevropskem osebnem pokojninskem produktu (PEPP) (UL L 198, 25.7.2019, str. 1).

2. Ta uredba se uporablja za:

- (a) ukrepe, ki jih sprejmejo države članice ali Unija, o določitvi zahtev za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi produkti ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot okoljsko trajnostne;
- (b) udeležence na finančnem trgu, ki dajejo na voljo finančne produkte;
- (c) podjetja, za katera velja obveznost objave izjave o nefinančnem poslovanju ali konsolidirane izjave o nefinančnem poslovanju na podlagi člena 19a oziroma člena 29a Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁸⁾.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „okoljsko trajnostna naložba“ pomeni naložbo v eno ali več gospodarskih dejavnosti, ki se v skladu s to uredbo štejejo kot okoljsko trajnostne;
- (2) „udeleženec na finančnem trgu“ pomeni udeleženca na finančnem trgu, kot je opredeljen v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088 in vključuje proizvajalca pokojninskega produkta, za katerega se je država članica odločila uporabiti navedeno uredbo v skladu s členom 16 navedene uredbe;
- (3) „finančni produkt“ pomeni finančni produkt, kot je opredeljen v točki 12 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088;
- (4) „izdajatelj“ pomeni izdajatelja, kot je opredeljen v točki (h) člena 2 Uredbe (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁹⁾;
- (5) „blažitev podnebnih sprememb“ pomeni postopek zadržanja povečanja povprečne svetovne temperature občutno pod 2 °C in prizadevanja za omejitev povečanja na 1,5 °C nad predindustrijskimi ravni, kot je določeno v Pariškem sporazumu;
- (6) „prilagajanje podnebnim spremembam“ pomeni proces prilagajanja dejanskim in pričakovanim podnebnim spremembam in njihovim vplivom;
- (7) „toplogredni plin“ pomeni toplogredni plin iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁰⁾;
- (8) „hierarhija ravnanja z odpadki“ pomeni hierarhijo ravnanja z odpadki, kot je določena v členu 4 Direktive;
- (9) „krožno gospodarstvo“ pomeni gospodarski sistem, v katerem se, kolikor je mogoče dolgo, ohranja vrednost proizvodov, materialov in drugih virov v gospodarstvu, pri čemer se povečuje njihova učinkovita uporaba v proizvodnji in pri uporabi, s čimer se zmanjša vpliv njihove uporabe na okolje ter čim bolj zmanjšata količina odpadkov in izpust nevarnih snovi v vseh fazah njihovega življenjskega cikla, vključno z uporabo hierarhije ravnanja z odpadki;
- (10) „onesnaževalo“ pomeni snov, vibracijo, toploto, hrup, svetlobo ali drug onesnaževalec v zraku, vodi ali tleh, ki je lahko škodljiv za zdravje ljudi ali okolje, kar lahko povzroči materialno škodo, ali ki lahko škoduje ali posega v izkoriščanje in druge dovoljene rabe okolja;
- (11) „tla“ pomeni vrhno plast zemeljske skorje med kamninami in površino ter jo sestavljajo mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi;

⁽⁶⁸⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 28.9.2013, str. 19).

⁽⁶⁹⁾ Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 12).

⁽⁷⁰⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

- (12) „onesnaževanje“ pomeni:
- (a) neposredno ali posredno vnašanje onesnaževal v zrak, vodo ali tla, ki je posledica človekove dejavnosti;
 - (b) v okviru morskega okolja, onesnaževanje, kot je opredeljeno v točki 8 člena 3 Direktive 2008/56/ES;
 - (c) v okviru vodnega okolja, onesnaževanje, kot je opredeljeno v točki 33 člena 2 Direktive 2000/60/ES;
- (13) „ekosistem“ pomeni dinamičen kompleks rastlinskih in živalskih združb ter združb mikroorganizmov in njihovega neživega okolja, ki so povezani v funkcionalno celoto;
- (14) „ekosistemske storitve“ pomeni neposredne in posredne prispevke ekosistemov h gospodarskim, socialnim, kulturnim in drugim koristim, ki jih ljudje pridobijo iz teh ekosistemov;
- (15) „biotska raznovrstnost“ pomeni raznolikost živih organizmov iz vseh virov, ki vključuje kopenske, morske in druge vodne ekosisteme ter ekološke komplekse, katerih del so, ter vključuje raznovrstnost znotraj samih vrst, med vrstami in raznovrstnost ekosistemov;
- (16) „dobro stanje“ pomeni v zvezi z ekosistemom, da je ekosistem v dobrem fizičnem, kemijskem in biološkem stanju ali ima dobre fizične, kemijske in biološke elemente kakovosti in je zmožen samoreprodukcije ali samoobnove, pri čemer niso ogrožene sestava vrst, struktura ekosistema in ekološke funkcije;
- (17) „energetska učinkovitost“ pomeni učinkovitejšo rabo energije na vseh stopnjah energetske verige od proizvodnje do končne porabe;
- (18) „morske vode“ pomeni morske vode, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive 2008/56/ES;
- (19) „površinska voda“ pomeni površinsko vodo, kot je opredeljena v točki 1 člena 2 Direktive 2000/60/ES;
- (20) „podzemna voda“ pomeni podzemno vodo, kot je opredeljena v točki 2 člena 2 Direktive 2000/60/ES;
- (21) „dobro okoljsko stanje“ pomeni dobro okoljsko stanje, kot je opredeljeno v točki 5 člena 3 Direktive 2008/56/ES;
- (22) „dobro stanje“ pomeni:
- (a) za površinske vode imeti „dobro ekološko stanje“, kot je opredeljeno v točki 22 člena 2 Direktive 2000/60/ES, in „dobro kemijsko stanje površinske vode“, kot je opredeljeno v točki 24 člena 2 navedene direktive;
 - (b) za podzemne vode imeti „dobro kemijsko stanje podzemne vode“, kot je opredeljeno v točki 25 člena 2 Direktive 2000/60/ES in „dobro količinsko stanje“, kot je opredeljeno v točki 28 člena 2 navedene direktive;
- (23) „dober ekološki potencial“ pomeni dober ekološki potencial, kot je opredeljen v točki 23 člena 2 Direktive 2000/60/ES.

POGLAVJE II

OKOLJSKO TRAJNOSTNE GOSPODARSKE DEJAVNOSTI

Člen 3

Merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti

Za namene določitve stopnje okoljske trajnostnosti naložbe se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna, kadar ta gospodarska dejavnost:

- (a) bistveno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 9 v skladu s členi 10 do 16;
- (b) ne škoduje bistveno okoljskim ciljem iz člena 9 v skladu s členom 17;
- (c) se izvaja v skladu z minimalnimi zaščitnimi ukrepi, določenimi v členu 18, in
- (d) izpolnjuje tehnična merila za pregled, ki jih je Komisija določila v skladu s členom 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2).

Člen 4

Uporaba meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti v javnih ukrepih ter v standardih in oznakah

Države članice in Unija uporabijo merila iz člena 3 za določanje, ali se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna za namene kakršnega koli ukrepa, ki določa zahteve za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi produkti ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot „okoljsko trajnostni“.

Člen 5

Preglednost okoljsko trajnostnih naložb v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih

Kadar je finančni produkt iz člena 9(1), (2) ali (3) Uredbe (EU) 2019/2088 naložba v gospodarsko dejavnost, ki prispeva k okoljskemu cilju v smislu točke 17 člena 2 navedene uredbe, informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členoma 6(3) in 11(2) navedene uredbe, vključujejo:

- (a) informacije o okoljskem cilju ali okoljskih ciljih iz člena 9 te uredbe, h katerim prispeva finančna naložba, na kateri temelji finančni produkt, in
- (b) opis, kako in v kolikšnem obsegu gre za naložbe, na katerih temelji finančni produkt, v gospodarske dejavnosti, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne po členu 3 te uredbe.

V opisu iz točke (b) prvega pododstavka tega člena se določi delež naložb v okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, izbranih za finančni produkt, vključno s podrobnostmi o deležih omogočitvenih in prehodnih dejavnosti iz člena 16 oziroma člena 10(2), kot odstotek vseh naložb, izbranih za finančni produkt.

Člen 6

Preglednost finančnih produktov, s katerimi se spodbujajo okoljske značilnosti v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih

Kadar finančni produkt iz člena 8(1) Uredbe (EU) 2019/2088 spodbuja okoljske značilnosti, se smiselno uporablja člen 5 te uredbe.

Informacijam, ki jih je treba razkriti v skladu s členoma 6(3) in 11(2) Uredbe (EU) 2019/2088, se priloži naslednja izjava:

„Načelo, da se ne škoduje bistveno, se uporablja samo za tiste naložbe, na katerih temelji finančni produkt, pri katerih so upoštevana merila EU za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti.

V naložbah, na katerih temelji preostali del tega finančnega produkta, niso upoštevana merila EU za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti.“.

Člen 7

Preglednost drugih finančnih produktov v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih

Kadar se za finančni produkt ne uporablja člen 8(1) ali člen 9(1), (2) ali (3) Uredbe (EU) 2019/2088, se informacijam, ki se razkrijejo v skladu z določbami sektorske zakonodaje iz členov 6(3) in 11(2) navedene uredbe, priloži naslednja izjava:

„V naložbah, na katerih temelji ta finančni produkt, niso upoštevana merila EU za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti.“.

Člen 8

Preglednost podjetij v nefinančnih izjavah

1. Vsako podjetje, za katero velja obveznost objave nefinančnih informacij na podlagi člena 19a ali člena 29a Direktive 2013/34/EU, v svojo izjavo o nefinančnem poslovanju ali konsolidirano izjavo o nefinančnem poslovanju vključi informacije o tem, kako in v kolikšni meri so dejavnosti podjetja povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 te uredbe.
2. Nefinančna podjetja morajo razkriti zlasti naslednje:
 - (a) delež svojih prihodkov, ki izhajajo iz proizvodov ali storitev, povezanih z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9, ter
 - (b) delež svojih naložb v osnovna sredstva in delež svojih naložb v obratna sredstva, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9.
3. Če podjetje objavi nefinančne informacije na podlagi člena 19a ali člena 29a Direktive 2013/34/EU v ločenem poročilu v skladu s členom 19a(4) ali členom 29a(4) navedene direktive, se informacije iz odstavkov 1 in 2 tega člena objavijo v tem ločenem poročilu.
4. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23 za dopolnitev odstavkov 1 in 2 tega člena, da se določita vsebina in prikaz informacij, ki jih je treba razkriti na podlagi navedenih odstavkov, vključno z metodologijo, ki jo je treba uporabiti, da se ravna v skladu z navedenima odstavkoma, pri tem pa upošteva posebnosti finančnih in nefinančnih podjetij ter tehnična merila za pregled, določena na podlagi te uredbe. Komisija ta delegirani akt sprejme do 1. junija 2021.

Člen 9

Okoljski cilji

Za namene te uredbe so okoljski cilji naslednji:

- (a) blažitev podnebnih sprememb;
- (b) prilagajanje podnebnim spremembam;
- (c) trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov;
- (d) prehod na krožno gospodarstvo;
- (e) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja;
- (f) varstvo in ohranjanje biotske raznovrstnosti in ekosistemov.

Člen 10

Bistven prispevek k blažitvi podnebnih sprememb

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb, kadar ta dejavnost, skladno z dolgoročnim ciljem iz Pariškega sporazuma glede temperatur, bistveno prispeva k stabilizaciji koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki preprečuje nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov ali povečevanjem odvzemov toplogrednih plinov, tudi z inovativnimi procesi ali proizvodi, in sicer:
 - (a) z ustvarjanjem, prenašanjem, shranjevanjem, distribucijo ali uporabo energije iz obnovljivih virov v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001, vključno z uporabo inovativne tehnologije, s katero bi bilo v prihodnje mogoče doseči znatne prihranke, ali s potrebno okrepitvijo ali razširitvijo omrežja;
 - (b) z izboljšanjem energetske učinkovitosti, razen za dejavnosti proizvodnje električne energije iz člena 19(3);
 - (c) s povečanjem čiste ali podnebno nevtralne mobilnosti;

- (d) s prehodom na uporabo obnovljivih materialov iz trajnostnih virov;
- (e) z intenzivnejšo uporabo tehnologij za okoljsko varno zajemanje in uporabo ogljika ter tehnologij za zajemanje in shranjevanje ogljika, ki zagotavljajo neto zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
- (f) s krepitvijo talnih ponorov ogljika, tudi s preprečevanjem krčenja in propadanja gozdov, obnovo gozdov, trajnostnim upravljanjem in obnovo njivskih površin, travnišč in mokrišč, pogozdovanjem in regenerativnim kmetijstvom;
- (g) z vzpostavitvijo energetske infrastrukture, ki je potrebna za omogočanje dekarbonizacije energetskih sistemov;
- (h) s proizvodnjo čistih in učinkovitih goriv iz obnovljivih ali ogljično nevtrálnih virov ali
- (i) z omogočanjem katere koli od navedenih dejavnosti iz točk (a) do (h) tega odstavka v skladu s členom 16.

2. Za namene odstavka 1 se gospodarska dejavnost, za katero ne obstaja tehnološko in ekonomsko izvedljiva nizkoogljična alternativa, šteje za gospodarsko dejavnost, ki bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb, kadar podpira prehod na podnebno nevtrálno gospodarstvo, v skladu s procesom za omejitev povečanja temperature na 1,5 °C nad predindustrijsko stopnjo, vključno s postopno odpravo emisij toplogrednih plinov, zlasti emisij iz trdnih fosilnih goriv, ter kadar ta dejavnost:

- (a) ima raven emisij toplogrednih plinov, ki ustreza najboljšim rezultatom v sektorju ali industriji;
- (b) ne ovira razvoja in uporabe alternativ z nizkimi emisijami ogljika in
- (c) ne povzroča odvisnosti od sredstev z visokimi emisijami ogljika, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev.

Komisija za namen tega odstavka in določitev tehničnih meril za pregled na podlagi člena 19 oceni potencialni prispevek in izvedljivost vseh zadevnih obstoječih tehnologij.

3. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23 za:

- (a) dopolnitev odstavkov 1 in 2 tega člena z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da določena gospodarska dejavnost bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb, in
- (b) dopolnitev člena 17 z določitvijo tehničnih meril za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali gospodarska dejavnost, za katero so tehnična merila za pregled določena na podlagi točke (a) tega odstavka, bistveno škoduje enemu ali več od teh ciljev.

4. Preden sprejme delegirani akt iz odstavka 3 tega člena, se Komisija v zvezi s tehničnimi merili za pregled iz odstavka 3 tega člena posvetuje s platformo iz člena 20.

5. Komisija določi tehnična merila za pregled iz odstavka 3 tega člena v enem delegiranem aktu, pri tem pa upošteva zahteve iz člena 19.

6. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 3 do 31. decembra 2020, s čimer se zagotovi, da se delegirani akt uporablja od 1. januarja 2022.

Člen 11

Bistven prispevek k prilagajanju podnebnim spremembam

- 1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k prilagajanju podnebnim spremembam, kadar ta dejavnost:
 - (a) vključuje prilagoditvene rešitve, s katerimi se znatno zmanjša tveganje za škodljiv vpliv sedanjega in pričakovanega prihodnjega podnebja na to gospodarsko dejavnost ali znatno zmanjša ta škodljiv vpliv, ne da bi se pri tem povečalo tveganje za škodljiv vpliv na ljudi, naravo ali sredstva, ali
 - (b) zagotavlja prilagoditvene rešitve, ki poleg tega, da izpolnjujejo pogoje iz člena 16, bistveno prispevajo k preprečevanju ali zmanjševanju tveganja škodljivega vpliva sedanjega in pričakovanega prihodnjega podnebja na ljudi, naravo ali sredstva, ne da bi se pri tem povečalo tveganje za škodljiv vpliv na druge ljudi, naravo ali sredstva.

2. Prilagoditvene rešitve iz točke (a) odstavka 1 se ocenijo in prednostno razvrstijo na podlagi najboljših razpoložljivih podnebnih napovedi in morajo vsaj preprečevati ali zmanjševati:

- (a) škodljive vplive podnebnih sprememb na gospodarsko dejavnost, ki so odvisni od lokacije in okoliščin, ali
- (b) morebitne škodljive vplive podnebnih sprememb na okolje, v katerem se gospodarska dejavnost opravlja.

3. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23 za:

- (a) dopolnitev odstavkov 1 in 2 tega člena z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da določena gospodarska dejavnost bistveno prispeva k prilagajanju podnebnim spremembam, in
- (b) dopolnitev člena 17 z določitvijo tehničnih meril za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali gospodarska dejavnost, za katero so tehnična merila za pregled določena na podlagi točke (a) tega odstavka, bistveno škoduje enemu ali več od teh ciljev.

4. Preden sprejme delegirani akt iz odstavka 3 tega člena, se Komisija v zvezi s tehničnimi merili za pregled iz odstavka 3 tega člena posvetuje s platformo iz člena 20.

5. Komisija določi tehnična merila za pregled iz odstavka 3 tega člena v enem delegiranem aktu, pri tem pa upošteva zahteve iz člena 19.

6. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 3 do 31. decembra 2020, s čimer se zagotovi, da se delegirani akt uporablja od 1. januarja 2022.

Člen 12

Bistven prispevek k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov, kadar ta dejavnost bodisi bistveno prispeva k doseganju dobrega stanja vodnih teles, vključno s površinskimi in podzemnimi vodnimi telesi, ali k preprečevanju poslabšanja vodnih teles, ki so že v dobrem stanju, bodisi bistveno prispeva k doseganju dobrega okoljskega stanja morskih voda ali k preprečevanju poslabšanja morskih voda, ki so že v dobrem okoljskem stanju, z:

- (a) varovanjem okolja pred škodljivimi učinki odvajanja komunalne in industrijske odpadne vode, vključno z onesnaževali, ki vzbujajo vse večjo zaskrbljenost, kot so farmacevtski izdelki in mikroplastika, na primer z zagotavljanjem ustreznega zbiranja, čiščenja in odvajanja komunalnih in industrijskih odpadnih voda;
- (b) varovanjem zdravja ljudi pred škodljivim vplivom kakršne koli kontaminacije vode, namenjene za prehrano ljudi, z zagotavljanjem, da ne vsebuje mikroorganizmov, parazitov in snovi, ki predstavljajo morebitno nevarnost za zdravje ljudi, ter z izboljšanjem dostopa ljudi do čiste pitne vode;
- (c) izboljšanjem upravljanja z vodo in učinkovitosti, vključno z varovanjem in izboljševanjem stanja vodnih ekosistemov, spodbujanjem trajnostne rabe vode prek dolgoročne zaščite razpoložljivih vodnih virov, med drugim prek uporabe ukrepov, kot je ponovna uporaba vode, z zagotavljanjem postopnega zmanjšanja emisij onesnaževal v površinske in podzemne vode, prispevanjem k blažitvi posledic poplav in suš ali s katero koli drugo dejavnostjo, ki varuje ali izboljšuje kakovostno in količinsko stanje vodnih teles;

- (d) zagotavljanjem trajnostne uporabe storitev morskega ekosistema ali prispevanjem k dobremu okoljskemu stanju morskih voda, tudi z varovanjem, ohranjanjem ali obnovo morskega okolja ter preprečevanjem ali zmanjševanjem odpadkov v morsko okolje, ali
 - (e) omogočanjem katere koli dejavnosti iz točk (a) do (d) tega odstavka v skladu s členom 16.
2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23 za:
- (a) dopolnitev odstavka 1 tega člena z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da določena gospodarska dejavnost bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov, ter
 - (b) dopolnitev člena 17 z določitvijo tehničnih meril za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali gospodarska dejavnost, za katero so tehnična merila za pregled določena na podlagi točke (a) tega odstavka, bistveno škoduje enemu ali več od teh ciljev.
3. Preden sprejme delegirani akt iz odstavka 2 tega člena, se Komisija v zvezi s tehničnimi merili za pregled iz odstavka 2 tega člena posvetuje s platformo iz člena 20.
4. Komisija določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena v enem delegiranem aktu, pri tem pa upošteva zahteve iz člena 19.
5. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se delegirani akt uporablja od 1. januarja 2023.

Člen 13

Bistven prispevek k prehodu na krožno gospodarstvo

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo, vključno s preprečevanjem odpadkov, ponovno uporabo in recikliranjem, kadar ta dejavnost:
- (a) bolj učinkovito uporablja naravne vire, vključno s trajnostnim virom biomase in drugih surovin, v proizvodnji, tudi z:
 - (i) zmanjšanjem uporabe primarnih surovin ali povečanjem uporabe stranskih proizvodov in sekundarnih surovin ali
 - (ii) ukrepi za učinkovito rabo virov in energije;
 - (b) poveča trajnost, popravljivost, nadgradljivost ali ponovno uporabo proizvodov, zlasti pri oblikovanju in proizvodnji;
 - (c) poveča možnost recikliranja izdelkov, vključno z možnostjo recikliranja posameznih materialov, ki jih vsebujejo ti izdelki, med drugim z nadomestitvijo ali zmanjšano uporabo proizvodov in materialov, ki jih ni mogoče reciklirati, zlasti pri oblikovanju in proizvodnji;
 - (d) bistveno zmanjša vsebnost nevarnih snovi in nadomesti zelo problematične snovi v materialih in proizvodih skozi njihovo celotno življenjsko dobo, v skladu s cilji, določenimi v pravu Unije, tudi z zamenjavo takšnih snovi z varnejšimi alternativami in zagotavljanjem sledljivosti;
 - (e) podaljša uporabo proizvodov, vključno s ponovno uporabo, zasnovo za dolgoživost, spremembo namena, razstavljanjem, ponovno izdelavo, nadgradnjo in popravilom ter souporabo proizvodov;
 - (f) poveča uporabo sekundarnih surovin in njihovo kakovost, vključno z visokokakovostnim recikliranjem odpadkov;
 - (g) preprečuje ali zmanjšuje nastajanje odpadkov, vključno z nastajanjem odpadkov, ki nastajajo pri ekstrakciji mineralov ter odpadkov pri gradnji in rušenju zgradb;

- (h) povečuje priprave za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov;
- (i) pospešuje razvoj infrastrukture za ravnanje z odpadki, ki je potrebna za preprečevanje, pripravo za ponovno uporabo in recikliranje, pri čemer zagotovi, da se predelani materiali reciklirajo kot visokokakovostne sekundarne surovine v proizvodnji, s čimer se prepreči zmanjšanje kakovosti materiala pri recikliranju;
- (j) čim bolj zmanjšuje sežiganja odpadkov in se izogiba odstranjevanju odpadkov, tudi na odlagališčih, v skladu z načeli hierarhije ravnanja z odpadki;
- (k) preprečuje in zmanjšuje smeti ali
- (l) omogoča katere koli dejavnosti iz točk (a) do (k) tega odstavka v skladu s členom 16.

2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23 za:

- (a) dopolnitev odstavka 1 tega člena z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da določena gospodarska dejavnost bistveno prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo, in
- (b) dopolnitev člena 17 z določitvijo tehničnih meril za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali gospodarska dejavnost, za katero so tehnična merila za pregled določena na podlagi točke (a) tega odstavka, bistveno škoduje enemu ali več od teh ciljev.

3. Preden sprejme delegirani akt iz odstavka 2 tega člena, se Komisija v zvezi s tehničnimi merili za pregled iz odstavka 2 tega člena posvetuje s platformo iz člena 20.

4. Komisija določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena v enem delegiranem aktu, pri tem pa upošteva zahteve iz člena 19.

5. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se delegirani akt uporablja od 1. januarja 2023.

Člen 14

Bistven prispevek k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, če ta dejavnost bistveno prispeva k varstvu okolja pred onesnaževanjem:

- (a) s preprečevanjem ali, kadar to ni izvedljivo, z zmanjševanjem emisij onesnaževal, razen toplogrednih plinov, v zrak, vodo ali tla;
- (b) z izboljšanjem ravni kakovosti zraka, vode ali tal na območjih, na katerih poteka gospodarska dejavnost, ob istočasnem čim večjemu zmanjševanju škodljivega vpliva na zdravje ljudi in okolje ali tveganj za zdravje ljudi in okolje;
- (c) s preprečevanjem ali čim večjim zmanjševanjem kakršnega koli škodljivega vpliva na zdravje ljudi in okolje zaradi proizvodnje, uporabe ali odstranjevanja kemikalij;
- (d) s čiščenjem smeti in drugega onesnaževanja ali
- (e) z omogočanjem katere koli dejavnosti iz točk (a) do (d) tega odstavka v skladu s členom 16.

2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23 za:

- (a) dopolnitev odstavka 1 tega člena z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da določena gospodarska dejavnost bistveno prispeva k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, in
- (b) dopolnitev člena 17 z določitvijo tehničnih meril za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali gospodarska dejavnost, za katero so tehnična merila za pregled določena na podlagi točke (a) tega odstavka, bistveno škoduje enemu ali več od teh ciljev.

3. Preden sprejme delegirani akt iz odstavka 2 tega člena, se Komisija v zvezi s tehničnimi merili za pregled iz odstavka 2 tega člena posvetuje s platformo iz člena 20.
4. Komisija določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena v enem delegiranem aktu, pri tem pa upošteva zahteve iz člena 19.
5. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se delegirani akt uporablja od 1. januarja 2023.

Člen 15

Bistven prispevek k varstvu in ohranjanju biotske raznovrstnosti in ekosistemov

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k varstvu in ohranjanju biotske raznovrstnosti in ekosistemov, kadar ta dejavnost bistveno prispeva k varovanju, ohranjanju ali obnavljanju biotske raznovrstnosti ali doseganju dobrega stanja ekosistemov ali varovanju ekosistemov, ki so že v dobrem stanju:
 - (a) z ohranjanjem narave in biotske raznovrstnosti, vključno z doseganjem ugodnega stanja ohranjenosti naravnih in polnaravnih habitatov in vrst ali preprečevanjem njihovega poslabšanja, kadar že imajo ugodno stanje ohranjenosti, ter varovanjem in obnavljanjem kopenskih, morskih in drugih vodnih ekosistemov, da bi izboljšali njihovo stanje in zmogljivost za zagotavljanje storitev ekosistemov;
 - (b) s trajnostno rabo zemljišč in trajnostnim gospodarjenjem z njimi, vključno z ustrezno zaščito biotske raznovrstnosti tal, nevtralnostjo pri degradaciji tal in sanacijo kontaminiranih območij;
 - (c) s trajnostnimi kmetijskimi praksami, vključno s tistimi, ki prispevajo h krepitvi biotske raznovrstnosti ali k zaustavitvi ali preprečevanju degradacije tal in drugih ekosistemov, krčenja gozdov in izgube habitatov;
 - (d) s trajnostnim gospodarjenjem z gozdovi, vključno s praksami in rabami gozdov in gozdnih zemljišč, ki prispevajo h krepitvi biotske raznovrstnosti ali k zaustavitvi ali preprečevanju degradacije ekosistemov, krčenja gozdov in izgube habitatov, ali
 - (e) z omogočanjem katere koli dejavnosti iz točk (a) do (d) tega odstavka v skladu s členom 16.
2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23 za:
 - (a) dopolnitev odstavka 1 tega člena z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da določena gospodarska dejavnost bistveno prispeva k varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti in ekosistemov, ter
 - (b) dopolnitev člena 17 z določitvijo tehničnih meril za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali gospodarska dejavnost, za katero so tehnična merila za pregled določena na podlagi točke (a) tega odstavka, bistveno škoduje enemu ali več od teh ciljev.
3. Preden sprejme delegirani akt iz odstavka 2 tega člena, se Komisija v zvezi s tehničnimi merili za pregled iz odstavka 2 tega člena posvetuje s platformo iz člena 20.
4. Komisija določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena v enem delegiranem aktu, pri tem pa upošteva zahteve iz člena 19.
5. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se delegirani akt uporablja od 1. januarja 2023.

Člen 16

Omogočitevne dejavnosti

Za gospodarsko dejavnost šteje, da znatno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 9, če neposredno omogoča drugim dejavnostim, da znatno prispevajo k enemu ali več od teh ciljev, pod pogojem, da taka gospodarska dejavnost:

- (a) ne povzroča odvisnosti od sredstev, ki ogrožajo dolgoročne okoljske cilje, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev, in
- (b) ima pomemben pozitiven vpliv na okolje na podlagi vidikov življenjskega cikla.

Člen 17

Bistveno škodovanje okoljskim ciljem

1. Za namene točke (b) člena 3, ob upoštevanju življenjskega cikla proizvodov in storitev, ki se zagotavljajo z gospodarsko dejavnostjo, vključno z dokazi iz obstoječih ocen življenjskega cikla, se šteje, da ta dejavnost bistveno škoduje:

- (a) blažitvi podnebnih sprememb, kadar ta dejavnost privede do znatnih emisij toplogrednih plinov;
- (b) prilagajanju podnebnim spremembam, kadar ta dejavnost privede do povečanega škodljivega vpliva na sedanje podnebje in pričakovano prihodnje podnebje, na dejavnost samo ali na ljudi, naravo ali sredstva;
- (c) trajnostni uporabi in varstvu vodnih in morskih virov, kadar ta dejavnost škoduje:
 - (i) dobremu stanju ali dobremu ekološkem potencialu vodnih teles, vključno s površinskimi in podzemnimi vodami, ali
 - (ii) dobremu okoljskemu stanju morskih voda;
- (d) krožnemu gospodarstvu, vključno s preprečevanjem odpadkov in recikliranjem, kadar:
 - (i) ta dejavnost privede do znatne neučinkovitosti pri uporabi materialov ali neposredne ali posredne rabe naravnih virov, kot so neobnovljivi viri energije, surovine, voda in zemlja, v eni ali več fazah življenjskega cikla proizvodov, vključno z vidika trajanja, popravljivosti, nadgradljivosti, možnosti ponovne uporabe ali recikliranja proizvodov;
 - (ii) ta dejavnost privede do znatnega povečanja nastajanja, sežiganja ali odlaganja odpadkov, razen sežiganja nevarnih odpadkov, ki jih ni mogoče reciklirati, ali
 - (iii) lahko dolgoročno odlaganje odpadkov bistveno in dolgoročno škoduje okolju;
- (e) preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, kadar ta dejavnost privede do znatnega povečanja emisij onesnaževal v zrak, vodo ali zemljo v primerjavi s stanjem pred začetkom izvajanja te dejavnosti, ali
- (f) varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti in ekosistemov, kadar je ta dejavnost:
 - (i) znatno škodljiva za dobro stanje in odpornost ekosistemov ali
 - (ii) škodljiva za stanje ohranjenosti habitatov in vrst, vključno s tistimi, ki so v interesu Unije.

2. Pri ocenjevanju gospodarske dejavnosti glede na merila iz odstavka 1 se upoštevata tako okoljski vpliv same dejavnosti kot okoljski vpliv proizvodov in storitev, ki jih ta dejavnost zagotavlja, v njihovem celotnem življenjskem ciklu, pri čemer se zlasti upošteva proizvodnja, uporaba in konec življenjske dobe teh proizvodov in storitev.

Člen 18

Minimalni zaščitni ukrepi

1. Minimalni zaščitni ukrepi iz točke (c) člena 3 so postopki, ki jih izvaja podjetje, ki opravlja gospodarsko dejavnost, da zagotovi uskladitev s smernicami OECD za mednarodna podjetja ter vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z načeli in pravicami iz osmih temeljnih konvencij, navedenimi v Deklaraciji Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, ter iz Mednarodne listine človekovih pravic.

2. Pri izvajanju postopkov iz odstavka 1 tega člena podjetja upoštevajo načelo, da se ne škoduje bistveno, iz točke 17 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088.

Člen 19

Zahteve za tehnična merila za pregled

1. Tehnična merila za pregled, določena na podlagi členov 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) in 15(2):
 - (a) opredeljujejo najpomembnejše potencialne prispevke k danemu okoljskemu cilju ter upoštevajo načelo tehnološke nevtralnosti, pa tudi kratkoročni in dolgoročni vpliv dane gospodarske dejavnosti;
 - (b) določajo minimalne zahteve, ki jih je treba izpolniti, da bi se izognili bistvenemu škodovanju zadevnim okoljskim ciljem ter da se upoštevajo kratkoročni in dolgoročni vpliv dane gospodarske dejavnosti;
 - (c) so kvantitativna in kot taka vsebujejo prage, kolikor je to mogoče, sicer pa so kvalitativna;
 - (d) kadar je primerno, temeljijo na sistemih Unije za označevanje in potrjevanje, metodologijah Unije za ocenjevanje okoljskega odtisa in sistemih statistične klasifikacije Unije ter upoštevajo ustrezno obstoječo zakonodajo Unije;
 - (e) kadar je izvedljivo, uporabljajo kazalnike trajnostnosti iz člena 4(6) Uredbe (EU) 2019/2088;
 - (f) temeljijo na prepričljivih znanstvenih dokazih in previdnostnem načelu iz člena 191 PDEU;
 - (g) upoštevajo življenjski cikel, vključno z dokazi iz obstoječih ocen življenjskega cikla, ter tako okoljski vpliv same gospodarske dejavnosti kot okoljski vpliv proizvodov in storitev, ki jih ta gospodarska dejavnost zagotavlja, pri čemer se zlasti upošteva proizvodnja, uporaba in konec življenjske dobe teh proizvodov in storitev;
 - (h) upoštevajo naravo in obseg gospodarske dejavnosti, tudi:
 - (i) ali gre za omogočitveno dejavnost iz člena 16, ali
 - (ii) ali gre za prehodno dejavnost iz člena 10(2),
 - (i) upoštevajo potencialni tržni vpliv prehoda na bolj trajnostno gospodarstvo, vključno s tveganjem, da bi nekatera sredstva zaradi takega prehoda ostala neizkoriščena, in tveganje za ustvarjanje neskladnih spodbud za trajnostne naložbe;
 - (j) zajemajo vse zadevne gospodarske dejavnosti v določenem sektorju in zagotavljajo, da se te dejavnosti obravnavajo enako, če enako prispevajo k okoljskim ciljem iz člena 9 te uredbe, da se prepreči izkrivljanje konkurence na trgu, in
 - (k) so preprosta za uporabo in določena na način, ki olajša preverjanje, če izpolnjujejo navedena merila.

Kadar gospodarska dejavnost spada v eno od kategorij iz točke (h), tehnična merila za pregled jasno navedejo to dejstvo.
2. Tehnična merila za pregled iz odstavka 1 vključujejo tudi merila za dejavnosti, povezane s preходом na čisto energijo, v skladu z načrtom za omejitev povečanja temperature na 1,5 °C nad predindustrijsko stopnjo, zlasti energijsko učinkovitost in energijo iz obnovljivih virov, kolikor te dejavnosti bistveno prispevajo h kateremu koli okoljskemu cilju.
3. S tehničnimi merili za pregled iz odstavka 1 se zagotovi, da se dejavnosti proizvodnje električne energije, v katerih se uporabljajo trdna fosilna goriva, ne štejejo kot okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti.
4. Tehnična merila za pregled iz odstavka 1 vključujejo tudi merila za dejavnosti, povezane s preходом na čisto ali podnebno nevtralno mobilnost, vključno s spremembo načina prevoza, ukrepi za učinkovitost in alternativnimi gorivi, kolikor te bistveno prispevajo h kateremu koli okoljskemu cilju.

5. Komisija redno pregleduje tehnična merila za pregled iz odstavka 1 ter v skladu z znanstvenim in tehnološkim razvojem po potrebi spremeni delegirane akte, sprejete na podlagi te uredbe.

Komisija v zvezi s tem pred spremembo ali nadomestitvijo delegiranega akta oceni izvajanje teh meril in pri tem upošteva rezultate njihove uporabe s strani udeležencev na finančnem trgu in njihov učinek na kapitalske trge, vključno z njihovim učinkom na usmerjanje naložb v okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti.

Za zagotovitev, da se z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 10(2) še naprej uresničuje načrt za verodostojen prehod, skladen s podnebno nevtralnimi gospodarstvom, Komisija vsaj vsaka tri leta pregleda tehnična merila za pregled za te dejavnosti in po potrebi spremeni delegirani akt iz člena 10(3), v skladu z znanstvenim in tehnološkim razvojem.

Člen 20

Platforma za trajnostno financiranje

1. Komisija vzpostavi platformo za trajnostno financiranje (v nadaljnjem besedilu: platforma). Platformo na uravnotežen način sestavljajo naslednje skupine:

(a) predstavniki:

(i) Evropske agencije za okolje;

(ii) ESA;

(iii) Evropske investicijske banke in Evropskega investicijskega sklada ter

(iv) Agencije Evropske unije za temeljne pravice;

(b) strokovnjaki, ki zastopajo ustrezne deležnike iz zasebnega sektorja, vključno z udeleženci na finančnem in nefinančnem trgu ter poslovnimi sektorji, ki predstavljajo zadevne industrijske panoge, ter osebe s strokovnim znanjem na področju računovodstva in poročanja;

(c) strokovnjaki, ki predstavljajo civilno družbo, vključno z osebami s strokovnim znanjem s področja okoljskih in socialnih vprašanj, dela in upravljanja;

(d) strokovnjaki, imenovani za delovanje v svojem imenu, ki imajo dokazano znanje in izkušnje na področjih, ki jih zajema ta uredba;

(e) strokovnjaki iz akademskih krogov, tudi z univerz, raziskovalnih inštitutov in iz drugih znanstvenih organizacij, vključno z osebami s strokovnim znanjem na svetovni ravni.

2. Platforma:

(a) svetuje Komisiji o tehničnih merilih za pregled iz člena 19 in o morebitni potrebi po posodobitvi teh meril;

(b) analizira učinek tehničnih meril za pregled v smislu potencialnih stroškov in koristi njihove uporabe;

(c) pomaga Komisiji pri analiziranju zahtev deležnikov glede oblikovanja ali revizije tehničnih meril za pregled za dano gospodarsko dejavnost;

(d) kadar je ustrezno, svetuje Komisiji glede morebitne vloge trajnostnih računovodskih standardov in standardov poročanja pri podpiranju uporabe tehničnih meril za pregled;

(e) spremlja in redno poroča Komisiji o trendih na ravni Unije in držav članic glede kapitalskih tokov v trajnostne naložbe;

(f) svetuje Komisiji glede morebitne potrebe po razvoju nadaljnjih ukrepov za izboljšanje razpoložljivosti in kakovosti podatkov;

(g) svetuje Komisiji o uporabnosti tehničnih meril za pregled in pri tem upošteva potrebo po preprečevanju nepotrebnih upravnih bremen;

- (h) svetuje Komisiji o morebitni potrebi po spremembi te uredbe;
 - (i) svetuje Komisiji pri ocenjevanju in razvoju trajnostnih finančnih politik, tudi v zvezi z skladnostjo politik;
 - (j) svetuje Komisiji pri obravnavanju drugih trajnostnih ciljev, vključno s socialnimi cilji;
 - (k) svetuje Komisiji glede uporabe člena 18 in morebitne potrebe po dopolnitvi zahtev iz navedenega člena.
3. Platforma upošteva stališča širokega razpona deležnikov.
4. Platformi, ki je sestavljena v skladu s horizontalnimi pravili o ustanovitvi in delovanju strokovnih skupin Komisije, predseduje Komisija. Komisija lahko v zvezi s tem na *ad hoc* podlagi k sodelovanju povabi strokovnjake s posebnim strokovnim znanjem.
5. Platforma mora svoje naloge opravljati v skladu z načelom preglednosti. Komisija na svoji spletni strani objavi zapisnike sestankov platforme in druge ustrezne dokumente.
6. Kadar udeleženci na finančnem trgu menijo, da bi se morala gospodarska dejavnost, ki ne izpolnjuje tehničnih meril za pregled, določenih na podlagi te uredbe, ali za katero taka tehnična merila za pregled še niso bila določena, šteti kot okoljsko trajnostna, lahko o tem obvestijo platformo.

Člen 21

Pristojni organi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2019/2088 spremljajo, kako udeleženci na finančnem trgu izpolnjujejo zahteve iz členov 5, 6, in 7 te uredbe. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih nalog na podlagi te uredbe.
2. Vsi pristojni organi za namene te uredbe med seboj sodelujejo in brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo take informacije, kot je potrebno za namene opravljanja njihovih nalog na podlagi te uredbe.

Člen 22

Ukrepi in kazni

Države članice določijo pravila o ukrepih in kaznih, ki se uporabljajo za kršitve členov 5, 6 in 7. Ti ukrepi in kazni morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

Člen 23

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 8(4), 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) in 15(2) se prenese na Komisijo za nedoločeno obdobje od 12. julija 2020.
3. Prenose pooblastil iz členov 8(4), 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) in 15(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija pred sprejetjem in med pripravo delegiranih aktov zbere vse potrebno strokovno znanje, tudi v posvetovanjih s strokovnjaki iz strokovne skupine držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24. Komisija pred sprejetjem delegiranega akta ravna v skladu z načeli in postopki, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 8(4), 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 24

Strokovna skupina držav članic za trajnostno financiranje

1. Strokovna skupina držav članic za trajnostno financiranje (v nadaljnjem besedilu: strokovna skupina držav članic) svetuje Komisiji o ustreznosti tehničnih meril za pregled in pristopu platforme glede oblikovanja meril v skladu s členom 19.

2. Komisija na rednih sestankih strokovne skupine držav članic obvešča države članice, da omogoči pravočasno izmenjavo mnenj med državami članicami in Komisijo, zlasti o najpomembnejšem opravljenem delu platforme, kot so nova tehnična merila za pregled ali vsebinske posodobitve teh meril ali osnutki poročil.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 25

Spremembe Uredbe (EU) 2019/2088

Uredba (EU) 2019/2088 se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen:

„Člen 2a

Načelo, da se ne škoduje bistveno

1. Evropski nadzorni organi, ustanovljeni z uredbami (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu skupaj: ESA), prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij v zvezi z načelom, da se ne škoduje bistveno, iz točke 17 člena 2 te uredbe v skladu z vsebino, metodologijami in prikazom glede kazalnikov trajnostnosti v zvezi s škodljivimi vplivi iz odstavkov 6 in 7 člena 4 te uredbe.

2. ESA predložijo osnutek regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 1 Komisiji do 30. decembra 2020.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 1 tega člena v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.“;

(2) člen 8 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Kadar udeleženci na finančnem trgu dajo na voljo finančni produkt iz člena 6 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta, (*) morajo v informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 6(1) in (3) te uredbe, vključiti informacije, zahtevane v členu 6 Uredbe (EU) 2020/852.

(*) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“;

(b) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„3. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij, ki jih je treba razkriti na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. ESA v okviru skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij iz odstavka 2a tega člena.

ESA pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove značilnosti in razlike med njimi ter cilj, da morajo biti razkritja točna, poštena, jasna, nezavajajoča, preprosta in jedrnata, ter pri uresničevanju tega cilja po potrebi pripravijo osnutek sprememb regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena. V osnutku regulativnih tehničnih standardov se upoštevajo zadevni datumi uporabe iz točk (a) in (b) člena 27(2) Uredbe (EU) 2020/852 v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 9 navedene uredbe.

ESA predložijo Komisiji osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka:

(a) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (a) in (b) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 do 1. junija 2021 ter

(b) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (c) do (f) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 do 1. junija 2022.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.“;

(3) člen 9 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Udeleženci na finančnem trgu v informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 6(1) in (3) te uredbe, vključijo informacije, zahtevane v členu 5 Uredbe (EU) 2020/852“;

(b) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„5. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij, ki jih je treba razkriti na podlagi odstavkov 1 do 4 tega člena.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij iz odstavka 4a tega člena.

ESA pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove cilje, kot so navedeni v odstavku 4a tega člena, in razlike med njimi ter cilj, da morajo biti razkritja točna, poštena, jasna, nezavajajoča, preprosta in jedrnata, za doseg tega cilja pa po potrebi pripravijo osnutek sprememb regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 5 tega člena. V osnutku regulativnih tehničnih standardov se upoštevajo zadevni datumi uporabe iz točk (a) in (b) člena 27(2) Uredbe (EU) 2020/852 v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 9 navedene uredbe.

ESA predložijo Komisiji osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka:

(a) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (a) in (b) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 do 1. junija 2021 ter

(b) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (c) do (f) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 do 1. junija 2022.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.“;

(4) člen 11 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodajo naslednje točke:

„(c) za finančni produkt, za katerega velja člen 5 Uredbe (EU) 2020/852, informacije, zahtevane v navedenem členu;

(d) za finančni produkt, za katerega velja člen 6 Uredbe (EU) 2020/852, informacije, zahtevane v navedenem členu.“;

(b) v odstavku 4 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„4. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij iz točk (a) in (b) odstavka 1.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„5. ESA v okviru skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij iz točk (c) in (d) odstavka 1.“

ESA pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove značilnosti in cilje ter razlike med njimi ter po potrebi pripravijo osnutek sprememb regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 4 tega člena. V osnutku regulativnih tehničnih standardov se upoštevajo zadevni datumi uporabe iz točk (a) in (b) člena 27(2) Uredbe (EU) 2020/852 v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 9 navedene uredbe. ESA posodablja regulativne tehnične standarde glede na regulativni in tehnološki razvoj.

ESA predložijo Komisiji osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka:

(a) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (a) in (b) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 do 1. junija 2021 ter

(b) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (c) do (f) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 do 1. junija 2022.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.“;

(5) v členu 20 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se:

(a) členi 4(6) in (7), 8(3), 9(5), 10(2), 11(4) in 13(2) uporabljajo od 29. decembra 2019;

(b) členi 2a, 8(4), 9(6) in 11(5) uporabljajo od 12. julija 2020;

(c) člena 8(2a) in 9(4a) uporabljata:

(i) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (a) in (b) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 od 1. januarja 2022 ter

(ii) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (c) do (f) člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 od 1. januarja 2023;

(d) člen 11(1), (2) in (3) uporablja od 1. januarja 2022.“

Člen 26

Pregled

1. Komisija objavi poročilo o uporabi te uredbe do 13. julija 2022 in nato vsaka tri leta. V tem poročilu med drugim oceni:

- (a) napredek pri izvajanju te uredbe, kar zadeva oblikovanje tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti;
- (b) morebitno potrebo po reviziji in dopolnitvi meril iz člena 3, na podlagi katerih se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna;
- (c) uporabo opredelitve okoljsko trajnostne naložbe v pravu Unije in na ravni držav članic, vključno z določbami, potrebnimi za vzpostavitev mehanizmov za preverjanje izpolnjevanja meril iz te uredbe;
- (d) učinkovitost uporabe tehničnih meril za pregled, določenih na podlagi te uredbe, pri usmerjanju zasebnih naložb v okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, zlasti v zvezi s kapitalskimi tokovi, vključno z lastniškim kapitalom, v zasebna podjetja in druge pravne subjekte, tako prek finančnih produktov, ki jih zajema ta uredba, kot prek drugih finančnih produktov;
- (e) dostop udeležencev na finančnem trgu, ki jih zajema ta uredba, in dostop vlagateljev do zanesljivih, pravočasnih in preverljivih informacij ter podatkov o zasebnih podjetjih in drugih pravnih subjektih, vključno družb, v katere se vlaga, in ki sodijo tako v področje uporabe uredbe kot zunaj njega, in v obeh primerih tudi, kar zadeva lastniški in dolžniški kapital, upoštevajoč s tem povezano upravno breme, pa tudi postopkov za preverjanje podatkov, ki so potrebni za določanje stopnje usklajenosti s tehničnimi merili za pregled in zagotavljanje skladnosti s temi postopki;
- (f) uporabo členov 21 in 22.

2. Komisija do 31. decembra 2021 objavi poročilo, v katerem opiše določbe, ki bi bile potrebne za razširitev področja uporabe te uredbe izven okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti, in opiše določbe, ki bi bile potrebne, da se zajamejo:

- (a) gospodarske dejavnosti, ki nimajo bistvenega vpliva na okoljsko trajnostnost, in gospodarske dejavnosti, ki bistveno škodujejo okoljski trajnostnosti, ter pregled ustreznosti posebnih zahtev po razkritju v zvezi s prehodnimi in omogočitvenimi dejavnostmi, ter
- (b) drugi trajnostni cilji, kot so socialni cilji.

3. Komisija do 13. julija 2022 oceni učinkovitost svetovalnih postopkov za oblikovanje tehničnih meril za pregled, določenih na podlagi te uredbe.

Člen 27

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Členi 4, 5, 6, in 7 ter člen 8(1), (2) in (3) se uporabljajo:
 - (a) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (a) in (b) člena 9 od 1. januarja 2022 ter
 - (b) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (c) do (f) člena 9 od 1. januarja 2023.
3. Člen 4 se ne uporablja za sheme davčnih spodbud na podlagi certifikata, ki obstajajo pred začetkom veljavnosti te uredbe in ki določajo zahteve za finančne produkte, katerih cilj je financiranje trajnostnih projektov.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. junija 2020

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednica
N. BRNJAC

SKLEPI

SKLEP (EU) 2020/853 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 18. junija 2020

o pooblastilu Nemčiji, da spremeni svoj dvostranski sporazum o cestnem prevozu s Švico, da se dovoli kabotaža pri opravljanju mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov v obmejnih regijah obeh držav

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 20(1) Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o železniškem in cestnem prevozu blaga in potnikov ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EU-Švica) avtobusni prevoz potnikov med dvema točkama na ozemlju ene pogodbenice, ki ga opravljajo prevozniki s sedežem na ozemlju druge pogodbenice, znan kot kabotaža, ni dovoljen.
- (2) V skladu s členom 20(2) Sporazuma EU-Švica se lahko obstoječe pravice kabotaže na podlagi dvostranskih sporazumov, sklenjenih med državami članicami in Švico, ki so veljali ob sklenitvi Sporazuma EU-Švica, in sicer 21. junija 1999, še naprej uveljavljajo pod pogojem, da med prevozniki s sedežem v Uniji ni diskriminacije in izkrivljanja konkurence. Dvostranski sporazum o cestnem prevozu med Švico in Nemčijo z dne 17. decembra 1953 ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum Švica-Nemčija) ne dovoljuje kabotaže pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med obema državama. Zato pravica do izvajanja kabotaže ne spada med pravice, ki jih zajema člen 20(2) Sporazuma EU-Švica in ki so navedene v Prilogi 8 k Sporazumu EU-Švica.
- (3) Mednarodne zaveze, ki prevoznikom s sedežem v Švici dovoljujejo opravljanje kabotaže v Uniji, bi lahko vplivale na člen 20 Sporazuma EU-Švica, saj navedeni člen ne dovoljuje kabotaže.

⁽¹⁾ UL C 14, 15.1.2020, str. 118.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. maja 2020 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 3. junija 2020.

⁽³⁾ UL L 114, 30.4.2002, str. 91.

⁽⁴⁾ Sistematična zbirka švicarske zvezne zakonodaje št. 0.741.619.136.

- (4) Uredba (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) dovoljuje, da kabotažo v Uniji pod določenimi pogoji opravljajo izključno prevozniki, ki imajo licenco Skupnosti. Mednarodne zaveze, ki dovoljujejo opravljanje kabotaže prevoznikom iz tretjih držav, ki nimajo take licence, bi lahko vplivale na navedeno uredbo.
- (5) Zato take mednarodne zaveze spadajo na področje izključne zunanje pristojnosti Unije. Države članice se o takih zavezah lahko pogajajo ali jih sprejmejo le, če jih Unija za to pooblasti v skladu s členom 2(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (6) Kabotaža, ki jo v Uniji opravljajo prevozniki iz tretjih držav, ki nimajo licence Skupnosti iz Uredbe (ES) št. 1073/2009, vpliva na delovanje notranjega trga avtobusnih prevozov, kot je vzpostavljen z navedeno uredbo. Zato je potrebno, da pooblastilo na podlagi člena 2(1) PDEU podeli zakonodajalec Unije v skladu z zakonodajnim postopkom iz člena 91 PDEU.
- (7) Z dopisom z dne 11. maja 2017 je Nemčija od Unije zahtevala pooblastilo za spremembo Sporazuma Švica-Nemčija, da se dovoli kabotaža pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov v obmejnih regijah Nemčije in Švice.
- (8) Kabotaža omogoča povečanje faktorja obremenitve vozil, kar povečuje gospodarsko učinkovitost avtobusnih prevozov potnikov. Zato je primerno, da se dovoli kabotaža pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med Nemčijo in Švico v obmejnih regijah obeh držav. To bi lahko še tesneje povežalo te obmejne regije.
- (9) Za zagotovitev, da zadevna kabotaža ne spremeni prekomerno delovanja notranjega trga avtobusnih prevozov, kot je vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 1073/2009, bi morala za dovoljenje kabotaže veljati pogoja, da med prevozniki s sedežem v Uniji ni diskriminacije in da ni izkrivljanja konkurence.
- (10) Iz istega razloga bi morala biti kabotaža dovoljena le v obmejnih regijah Nemčije pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med Nemčijo in Švico. Zato je treba opredeliti obmejne regije Nemčije za namene tega sklepa na način, s katerim se ustrezno upošteva Uredba (ES) št. 1073/2009, pri čemer se omogoči povečanje učinkovitosti zadevne kabotaže –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Nemčija je pooblaščenca, da spremeni svoj dvostranski sporazum o cestnem prevozu s Švico z dne 17. decembra 1953 (v nadaljnjem besedilu: Sporazum Švica-Nemčija), da se dovoli kabotaža v obmejnih regijah Nemčije in Švice pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med obema državama, pod pogojem, da med prevozniki s sedežem v Uniji ni diskriminacije in izkrivljanja konkurence.

Upravni okrožji Freiburg in Tübingen v Baden-Württembergu ter upravno okrožje Švabske na Bavarskem štejejo za obmejne regije Nemčije v smislu prvega odstavka.

Člen 2

Nemčija obvesti Komisijo o spremembi Sporazuma Nemčija-Švica na podlagi člena 1 tega sklepa in Komisiji uradno sporoči besedilo navedene spremembe.

Komisija o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

^(*) Uredba (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 (UL L 300, 14.11.2009, str. 88).

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 18. junija 2020

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednica
N. BRNJAC

SKLEP (EU) 2020/854 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 18. junija 2020****o pooblastilu Italiji, da se pogaja in sklene sporazum s Švico, ki dovoljuje kabotažo pri opravljanju mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov v obmejnih regijah obeh držav**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 20(1) Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o železniškem in cestnem prevozu blaga in potnikov ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EU-Švica) avtobusni prevoz potnikov med dvema točkama na ozemlju ene pogodbenice, ki ga opravljajo prevozniki s sedežem na ozemlju druge pogodbenice, znan kot kabotaža, ni dovoljen.
- (2) V skladu s členom 20(2) Sporazuma EU-Švica se lahko obstoječe pravice kabotaže na podlagi dvostranskih sporazumov, sklenjenih med državami članicami in Švico, ki so veljali ob sklenitvi Sporazuma EU-Švica, in sicer 21. junija 1999, še naprej uveljavljajo pod pogojem, da med prevozniki s sedežem v Uniji ni diskriminacije in izkrivljanja konkurence. Italija s Švico nima sklenjenega nobenega dvostranskega sporazuma, ki bi dovoljeval kabotažo pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med obema državama. Zato pravica do izvajanja kabotaže ne spada med pravice, ki jih zajema člen 20(2) Sporazuma EU-Švica in ki so navedene v Prilogi 8 k Sporazumu EU-Švica.
- (3) Mednarodne zaveze, ki prevoznikom s sedežem v Švici dovoljujejo opravljanje kabotaže v Uniji, bi lahko vplivale na člen 20 Sporazuma EU-Švica, saj navedeni člen ne dovoljuje kabotaže.
- (4) Uredba (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ dovoljuje, da kabotažo v Uniji pod določenimi pogoji opravljajo izključno prevozniki, ki imajo licenco Skupnosti. Mednarodne zaveze, ki dovoljujejo opravljanje kabotaže prevoznikom iz tretjih držav, ki nimajo take licence, bi lahko vplivale na navedeno uredbo.
- (5) Zato take mednarodne zaveze spadajo na področje izključne zunanje pristojnosti Unije. Države članice se o takih zavezah lahko pogajajo ali jih sprejmejo le, če jih Unija za to pooblasti v skladu s členom 2(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (6) Kabotaža, ki jo v Uniji opravljajo prevozniki iz tretjih držav, ki nimajo licence Skupnosti iz Uredbe (ES) št. 1073/2009, vpliva na delovanje notranjega trga avtobusnih prevozov, kot je vzpostavljen z navedeno uredbo. Zato je potrebno, da pooblastilo na podlagi člena 2(1) PDEU podeli zakonodajalec Unije v skladu z zakonodajnim postopkom iz člena 91 PDEU.

⁽¹⁾ UL C 14, 15.1.2020, str. 118.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. maja 2020 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 3. junija 2020.

⁽³⁾ UL L 114, 30.4.2002, str. 91.

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 (UL L 300, 14.11.2009, str. 88).

- (7) Z dopisom z dne 7. februarja 2018 je Italija od Unije zahtevala pooblastilo za sklenitev sporazuma s Švico, ki dovoljuje kabotažo pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov v obmejnih regijah Italije in Švice.
- (8) Kabotaža omogoča povečanje faktorja obremenitve vozil, kar povečuje gospodarsko učinkovitost avtobusnih prevozov potnikov. Zato je primerno, da se dovoli kabotaža pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med Italijo in Švico v obmejnih regijah obeh držav. To bi lahko še tesneje povezalo te obmejne regije.
- (9) Za zagotovitev, da zadevna kabotaža ne spremeni prekomerno delovanja notranjega trga avtobusnih prevozov, kot je vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 1073/2009, bi morala za dovoljenje kabotaže veljati pogoja, da med prevozniki s sedežem v Uniji ni diskriminacije in da ni izkrivljanja konkurence.
- (10) Iz istega razloga bi morala biti kabotaža dovoljena le v obmejnih regijah Italije pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med Italijo in Švico. Zato je treba opredeliti obmejne regije Italije za namene tega sklepa na način, s katerim se ustrezno upošteva Uredba (ES) št. 1073/2009, pri čemer se omogoči povečanje učinkovitosti zadevne kabotaže –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Italija je pooblaščen, da se pogaja in sklene sporazum s Švico, ki dovoljuje kabotažo v obmejnih regijah Italije in Švice pri opravljanju avtobusnih prevozov potnikov med obema državama, pod pogojem, da med prevozniki s sedežem v Uniji ni diskriminacije in izkrivljanja konkurence.

Regiji Piemont in Lombardija ter avtonomni regiji Dolina Aoste (Valle d'Aosta) in Trentino-Zgornje Poadižje (Trentino-Alto Adige) štejejo za obmejne regije Italije v smislu prvega odstavka.

Člen 2

Italija obvesti Komisijo o sklenitvi sporazuma na podlagi člena 1 tega sklepa in Komisiji uradno sporoči besedilo navedenega sporazuma.

Komisija o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju, 18. junija 2020

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednica
N. BRNJAC

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL